

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AUCTARIUM
LEXICI GRÆCI SCHNEIDERIANI

EXAMINI PUBLICO
IN SCHOLA RANDRUSIENSI

MENSE SEPTEMBRI ANN. MDCCCXXXII INSTITUENDO

PRÆLUSURUS SCRIPSIT

H. M. FLEMMER,

RECTOR SCHOLÆ.

PARTICULA III, LITERAM Δ CONTINENS.

HAUNIÆ.

TYPIS EXCUDERAT FABRITIUS, DE TENCNAGEL.

Christoph. Fabricius, de Tencnagel.

- * **Δ**αβεῖ· κάθηται. *Δαζῶρες*. Hesych. Cfr. Interpp.
- * *Δαδύσσω*· τὸ ταράσσω. Zonar. Lex. p. 471; Etym. M. p. 289, 7. Cfr. Suid. et Interpp. Hesych. Cyrillus ms. *δαδύσσω*· τὸ ταράσσω. Etym. Gud. p. 149, 30, *δαδύσσω*· τὸ ταράσσω. Hesych. habet et *δαδύσσω* et *δαίδυσσω*.
- Δάζομαι*, Schneid. Verum hæc forma Præs. non Græca est, momente Buttmanno, Gramm. Gr. II. p. 99; atque Futur. *δάσομαι* est ex *δαίω*, quemadmodum ex *μαίωμαι* *μάσασθαι* et ex *ναίω* *νάσασθαι*. Hinc corrigitur error Schneideri ad v. *δαίω*, cuius Futur. ille statuit *δαίσω*, atque vocem ipsam explicat: *convivio excipere*. Verum neque Præs. *δαίω* significationem illam habet, sed *δαίνωμι*, cuius Futur. est *δαίσω*, neque in l. l. Herod. est *δαίειν*, sed *ἔδαισε*.
- * *Δαηθμός*, ὁ. Hesych. *δαηθμόν*· *ἐμπρησιμόν*.
- * *Δαήλης*· *ιερεὺς Ἀρτέμιδος*. Hesych.
- * *Δαηρός*. Etym. p. 244, 42: *δαηρόν*· *λαμπρόν*; *ξηρόν*, *καυματηρόν*. Cfr. Hesych., qui et *δαερόν* exhibet.
- * *Δάησις*, i. q. *δημοσύνη*. Etym. M. p. 250, 53: *δαί-δαλα*· *ποικίλα κατασκευάσματα*, *τὰ ἐκ δαίσεως καὶ ἐμπεριίας ὄντα*.
- * *Δάθεια*· ἄρη. *φρεάτια*. *Ταραντινοί*. Hesych. Num *ἀΐπη*, profunditates, ut *δάθος* dictum sit pro *βάθος*?
- * *Δαῖγμός*, divulsio. Etym. M. p. 613, 35: *παρὰ τὸ δαῖζω γίνεται δαῖγμός*.
- * *Δαιμονειδής*, i. q. *δαιμονιώδης*. Olympiodor. in Bekk. Anecd. p. 1359.

- * *Δαιμονητιάω*, a *δαεμονε agitator*. Hesych. *δαιμονη-
τιᾶ*· δαιμονίζεται. Κρητες.
- * *Δαισιάνη*· ἢ *πιισιάνη*, ἀπὸ τοῦ σίτου ἐψημένου ἐψη-
θεῖσα. Zonar. p. 468. Etym. Gud. p. 132, 23. Cfr.
Etym. M. p. 251, 48.
- * *Δαιτήριον*, locus spoliis dividundis. Zonar. p. 470:
δαιτήριον· *μεριστήριον*. Cfr. Etym. M. p. 251, 52.
- * *Δαιτρευτῶς*· *μεριστιῶς*. Zonar. p. 474.
- * *Δαίτων*, *conviva*. Choerob. in Bekk. Anecd. p. 1359.
- * *Δαίτωρ*· ὄνομα κέρσιον. καὶ ὁ ἐδώχητής. Zonar. p. 464.
Vix tamen quidquam aliud dicit Zonaras, quam nomen
illud proprium, si significatio vocis quaeratur, valere
i. q. ἐδώχητής.
- * *Δακεκάρδιος*· i. q. *δακέθυμος*. Etym. M. p. 668, 52.
- * *Δάκιον*. Etym. M. p. 245, 34, *δάκια*· τὰ μικρὰ θη-
ρία. Hesych. *δάκια*· τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια· et *δακνίς·
ὀρνέου εἶδος. Vide Festum *Dacnades*. Cfr. *δάκος* et
δάκετον.
- Δακνῆς*, Genit. *δακνᾶ*, Bekk. Anecd. p. 1186 post med.
- Δακτυλεύς*. Locus Athenæi est L. VII, p. 307. Cfr.
Eustath. p. 1157, 54.
- Δακτυλοδεικτέω*. Demosthenis auctoritati accedat Dio
Cass. 997, 49.
- Δακτυλωτός*. Ex. l. l. Athenæi patet hanc vocem de
poculi quodam genere poni. Cfr. Interpp. Hesych. p.
880, Alberti.
- * *Δάλαγχα*. Hesych. *δάλαγχαν*· *θάλασσαν*. Et postea
δάξα· *θάλασσα*· Ἠπειρώται.
- * *Δάλα*. Hesych. *δάλαν*· *λύμην*. Est *δήλη*, *δήλησις*.
- * *Δάλεμος*. Hesych. *δάλεμον*· *κηδεμόνα*.
- * *Δάλεστος*, Hesych. *δάλεστον*· ὄνον. Κρητες.
- * *Δαλίς*. Hesych. *δαλίς*· *μωρός*. Comparant Interpp.
φρενοδαλίς, Æschyl. Eumen. 331.
- * *Δαλός*. Hesych. *δαλός*· *μελάνουρος ἰχθύς*.
- * *Δαλμαίνω*. Hesych. *δαλμάναι*· *εἰκάσαι*. Cfr. *ἰνδάλ-
λομαι*.

- * *Δαμαρούσιος*. Hesych. δᾶμαρούσιος ὄχρεός· δημόσιος. Videtur Dorice dictum, e δήμος et ἀρέω.
- * *Δαμασικόνδυλος*. Hesych. p. 882, Albert., refert, Damasistratum luctatorem ita ab Eupolide per iocum vocatum fuisse, tanquam qui domaret et frangeret condylos adversariorum.
- * *Δάμασμα*, τὸ, domatio. Tzetz. Chil. XII, 834.
- * *Δαμάστωρ*, i. q. δαμάτωρ, quam vocem Schneider ponit ἀμαρτύρως, Zonar. p. 465.
- * *Δαματρίζω*, condo frumenta. Hesych.: δαματρίζειν τὸ συνάγειν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν. Κύπριοι.
- * *Δαμάτριον* ἄνθος ὁμοιον ταρκίσσῳ, Hesych.
- * *Δαμεριπτέως*. Hæc vox sine explicatione affertur, ut apud Athenienses usitata, a Grammatico in Anecd. Bekk. p. 1197, post med. Hesych. habet: δάμαρ ἰππέως· εἶδος ἰσχάδων. Εὐπόλις. Etenim equites stipendia facientes inter alia cibaria ficos aridas secum circumferabant, quæ hinc comice vocantur coniuges equitum.
- * *Δαμνόν· δεινόν*. Hesych.
- Δαμώματα· κοινώματα, δημοσιώματα*, Hesych. Exstat hæc vox apud Stesichor. et in Aristoph. Pac. 796. Brunckius explicat: *carmina quæ publice cantantur*. Consentit Zonaras, p. 470: δαμώματα· τὰ δημόσια (corrigere δημοσία) ἄδόμενα. Et p. 502: δημώματα· τὰ παίγνια· καὶ δημοῦσθαι· τὸ παίζειν. οὕτως Πλάτων. Ad quem Zon. l. vide annotationem Editoris.
- * *Δαμώσικτον· δεδοκμασμένον. Λάκωνες*. Hesych. Videtur esse Dorice dictum pro δημόδεικτον.
- * *Δαναιέδαι. αἶ δούλαι. Ταραντῖνοι*. Hesych.
- Δανάκη*. Vide de hoc numo Interpp. Hesych. s. v.
- * *Δάνδαλος· ὁ ξριθακός· τὸ ὄρνειον*. Hesych.
- Δάνεισμα*. Isæi auctoritati adde Dion. Cass. 318, 17; 335, 16; 893, 51.
- * *Δανήλοφος*. Hesych. δανήλοβα (corrigere δανήλοφα)· μακροτρόχηλα.

Δάνος. Huc pertinent voces Hesychnianæ: δάνας· μερίδας. Καρούσιοι. Et δανές . . . ἢ δῶρον ἢ μερίδα.

Δανός. Homeri loco adde Callimach. ap. Zonar. p. 470. Cfr. Eustath. p. 1241, 47.

* *Δάντα*· ζυγά. Hesychn.

* *Δαξισημός*, morsus. Zonar. p. 466 δαξισημός sine explicatione. Suidas s. v. δαξισημός: ὑπὸ δὲ πόνου τινὸς δαξισημοῦ τῆς καρδίας πάσασθαι ἰπτάμενον. Timæus Locrensis p. 103, A: ῥευματιζόμενά τινα μέρεα δαξασμῶς ποιῶντι καὶ μορφῆς φλεγμαιόντων σωματίων μᾶλλον ἢ ὑγαινότων. Suidæ locum non intelligo; sufficit tamen ad id quod docere volumus.

* *Δαπανητής*, sumptuosus homo, Etym. M. 40, 44. Etym. Gud. 23, 43.

* *Δάρδα*· μέλισσα. Hesychn.

* *Δαρδαίνω*. Hesychn. δαρδαίνει· μολύνει.

* *Δαρδώ*, Hesychn, δαρδώσαι· ῥίψαι. σπαράξαι· ταραξάει.

Δάραιτος, panis ap. Thessalos. Huc pertinet glossa Hesychn. δαρόν· ἄρτον τὸν ἄζυμον.

* *Δάρηες*· δέσμαι, Hesychn. Num fuit δηρέες, α δέω, ligo?

* *Δάρις*. Hesychn. δάριν· σπιθαμήν. Ἄραδες. Et: δάριον· τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα. In voce δάριον facile agnoscitur Laconica forma pro δάρις.

* *Δάροσος*· τὸ βουτύριον, Hesychn. Sumunt Interpp. pro δάρσις, excoxiatio.

* *Δάρπακες*· θυμαλώπες, Hesychn. Θυμαλώπες i. q. θυμάλωπες. Altera glossa ap. eundem verius: δαύακες· θυμάλωπες; et *δαύας· μέλαινα καὶ ποτηρά. Porro Etym. M. 250, 20: *δανχημόν· ἔγκανστον ξύλον. Hesychn. δανχημόν· ἔγκανστον ξύλον δάρνης; et *δανμαῖσαι (corrigere δανχημαῖσαι)· ἐκκαῦσαι. Sunt omnes hæc voces e δαίω i. q. δαίω s. καίω.

- * *Δάρτινον πέπλον λαοῦν*, Hesych. ex emendatione Kusteri.
- * *Δάρυλλος* ἡ δρῦς, ὑπὸ Μακεδόνων. Hesych.
- * *Δασεῖω*, i. q. *δασύω*, No. 3. Tzetz. Chil. XI, 59, 61. De formis Adiect. Verbal. *δασυντητέος*, *δασυνητέος*, et *δασυντέος* vide Addend. ad Schol. Od. Buttin. p. 563; Schol. Od. A, 326; B, 185. Cfr. Schäfer ad Apoll. Rhod. Vol. II, p. 18.
- * *Δάσσα* λάχανα, Hesych. Et altera glossa: *δαῦτα* λάχανα. οἱ δὲ χλωρά.
- * *Δαστητής* i. q. *δατητής*, Apollodorus Etym. M. 249, 42. Eodem loco *δαστός, divisus, et *δαστέω, divido, quæ voces videntur etymologiae causa ab auctore huius glossæ confictæ esse.
- * *Δασυπέταλος* vel *δαπέταλος* (i. e. *ζαπέταλος*). Hesych. *δασπέταλον* πολύφυλλον; unde Interpp. eliciunt voces, quas posui.
- * *Δατέν* ζητεῖν, Hesych. Nihil aliud est, nisi Dorica forma eiusdem verbi.
- * *Δάτος* ὁ τρυγητός, Hesych.
- * *Δατός*, vel *δατόν*, dolus. Zonar. p. 465: *δατοῖς* δόλοις, πάνουργήμασι. Eadem Suidas.
- * *Δατῶναι* ζεῖαι, Hesych.
- Δαφνήεις*. Contracta forma *δαφνής*, ἦντος, Bekk. Anecd. p. 1188.
- Δαφνηφορικός*. Pollucis auctoritati addatur auctor Vitæ Pindari, Tom. II, p. 6, Boeckh; cfr. p. 10. Ille enim *δαφνηφορικὰ* ut titulum operis deperditi Pindari affert. Et Photius, Bibl. p. 321, 34, a., Bekk., facta de variis carminum generibus mentione, τὰ λεγόμενα *παρθένια*, inquit, *χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο* οἷς καὶ τὰ *δαφνηφορικὰ* ὡς εἰς γένος πίπτει.
- Δέας*, ατος, i. q. τὸ *δέος*, Sophocl. Hesychii in *δέατος*.
- * *Δεγμός* et *δεγμῶν*, capax; Hesych. p. 896.
- * *Δέδαλοι* προμαχῶνες, Hesych.

* *Δεδίηλος*. Hesych: δεδείκελον· ἀεὶ φοβούμενον· unde elicitur δεδίηλος.

* *Δεδυμάτων*· κριὸς ἡγεμιών. Hesych.

Δεῖ. De locutione οὐδὲ πολλοῦ δεῖ vide Schäfer. ad Demosth. de Cherson. p. 100, 10, edit. Reisk. Forma Attica τὸ δεῖν, i. e. τὸ δέον, quemadmodum τὸ πλέον, πλεῖν, commemoratur Etym. M. p. 189, 36; Zonar. p. 489; Apollon. Alexandrin. in Bekk. Anecd. p. 542.— Dio Cass. 113, 86: ὁ ποταμὸς ἐν δέοντι σφρίσιον ἐγένετο, fluvius iis utilis fuit.

Δειδία. Zonar. p. 479: δειδία· ἡ σκοτεινὴ νύξ. παρὰ τὸ δέος. ἡ φόβου ποιητικὴ. Fere eadem Etym. M. 260, 3: δειδία· σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα. παρὰ τὸ δέος γίνεται. ἡ φόβου ἐμποιητικὴ. Suidas: δειδία· ἡ σκοτία νύξ. Eustath. 40, 42: δειδία λέγεται (ἡ νύξ) παρὰ τὸ δεδιέναι. Cfr. p. 427, 24 et 579, 25: δειδία, ἡ νύξ, et 979, 25: ἡ νύξ δειδία λέγεται διὰ τὸ φοβερόν. Vix dubito, quin omnes istæ glossæ debeantur loco alicui corrupto veteris, nescio cuius, scriptoris; in quo quum vox δειλινή, sive Dorice δειλινά, transiisset in δειδία, non mirum, Grammaticos certatim conatos esse formam Adiectivi adeo mali commatis etymologice explicare. Schneid. in Add. hanc vocem ut genuinam recepit.

* *Δειελία*, ἡ, coena. Callimach. ap. Eustath. p. 1832, 62: δειελίην αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου. Idem locus in Schol. Od. P. 599 Buttm. legitur: δειελον αἰτίζουσιν, unde Buttm. recte emendat δειελίην αἰτοῦσιν.

* *Δεῖκανα*· τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα. καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα δεῖκανα καὶ δεῖκηλα. Etym. M. 260, 42. Fere eadem Hesych. s. δεικές.

* *Δεικῆς* s. *δευκῆς*. Etym. M. 260, 47: δεικές· λαμπρόν, περιφανές, ὅμοιον. γράφεται καὶ δευκές. Hesych. δεικές· λαμπρόν, περιφανές. Eandem glossam vide ap. eundem s. δευκές.

Δειλλαρ, i. q. *δέλλεαρ*. Callimachi auctoritati adde Callistrati coniecturam: *δόλον κατὰ δειλλατα βάλλων*, Odys. M, 252. Vide Schol. Od. l. l.

Δειλανδρία. Suidæ auctoritati adde Theodos. Acroas. I, 65; II, 112, 146.

* *Δειλινίζω* i. q. *δειλιώω*, coeno. Schol. Od. P, 599: *διελινήσας, δειλινίσας, βρωματισάμενος δειλινὴν τροφήν*. *Δειλοκοπέω*, misellos decipio. Zonar. 489: *δειλοκομπήσας· ἔξαπατήσας*; sed unus codex *δειλοκολπήσας*. Suidas *δειλοκομπήσας* exhibet. Hesychius vero *δειλοκοπήσας*, quæ forma præferenda videtur. Cfr. *δημόκομπος* et *δημοκοπέω* ap. Schneid. Tamen Hesych. formam per *μ* non ignorat; habet enim: *δειλοκομπάσας* (sic)· *σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἔξαπατήσας*.

* *Δειμάλετα*· τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ Λάκωνες νεκρά. Hesych.

Δεινιάς, ὁ, roculi genus. Eustath. 1207, 10: τὸ ποτήριον ὃ δῖνος, ὃ καὶ δεινιάς λέγεται ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος Δεινίου. Hesych. vero: *δεινιάδες· ὑποδημάτων γένος ἀνδρείων*.

* *Δεινοεπήης*, sermone ferox, Etym. M. 133, 46.

* *Δεινολόχος*, Etym. M. 262, 33 sine explicatione. Videtur esse i. q. *δεινολεχής*.

* *Δεινόμορφος*, terribilis visu, Theodos. Acroas. V, 8.

* *Δεινόφρων*, callidus, vafer, Theodos. Acroas. II, 83.

* *Δειπάτυρος*· ὁ θεῖος (patruus) παρὰ Στυμφαλίοις· Hesych. ex emendatione Interpp., quum vulgo θεός.

Δειπνέω. Athenæi auctoritati de Infin. Perf. *δεδειπνάναι* adde Platon. in Bekk. Anecd. p. 89, 26, et Eustath. p. 1900, 9, ubi pro *δεδείπναμεν καὶ δειπνάναι* legendum est *δεδείπναμεν καὶ δεδειπνάναι*, addito Augmento. Perf. *δεδνείπηκα* laudatur e Menandro in Bekk. Anecd. p. 89, 26.

* *Δειπνήεις*, i. q. *δειπνητικός*. Hesych. *δειπνήεγτα δειπνοσόρα, ἢ δυνάμενα τρέφειν ἡμᾶς*.

Δειπνητήριον. Cfr. Schol. Pind. Ol. XI, 55.

Δεῖπνος, ὁ, i. q. τὸ δεῖπνον, Leo Diac. p. 134, 23.

Hasius ad h. l. observat eandem formam exstare ap. Suid. I, 534, b, et ap. Theophylact. Cpolit. d. S. Cruce, 404, B, C. Invenio præterea ap. Zonar. p. 475: *δεῖπνος* ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς. Cfr. Etym. M. 262, 35; 748, 30.

* *Δειράζω* ἐκλέπω, excludo ova, Hesych.

Δειραχθής. Schneid. hanc vocem corruptam censet. Et Zonaras p. 482 et Suidas eam agnoscunt sine var. script.

* *Δειριῶν* λοιδορεῖσθαι. *Λάκωνες*. Hesych. Nihil aliud est quam *δηριόμαι*. Subsequens glossa: *δείριοι* λοιδοροί. οἱ αὐτοί (apud eosdem). Et *δερίαι* λοιδορίαι.

* *Δειρίτης*. Athenæus l. IX. 392: Ἡλεῖοι καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς *δειρίτας*, ὡς Νίκανδρος φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ γλωσσῶν.

Δεῖσα et *δεισαλέος*. Locis l. adde Zonar. p. 479: *δεῖσα* ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ τὸν δεῦσα μέλλοντα, ὃ σημαίνει τὸ βρέχω. *δεῦσα* καὶ *δεῖσα*. Et altera glossa: *δεισαλέα* δίυγρος, βοτανώδης, ἢ κοπρώδης.

Δεισιδαιμονία. Observat Astius ad Theophr. Char. 16, hanc vocem senioribus demum temporibus significationem vanæ superstitionis accepisse, et quidem Polybii fere tempore, qui VI, 56, 7, Excerpt. XII, 24, 5, hoc vocabulo illo fere sensu utatur.

* *Δεισιλός* δειλός, meticulosus. Hesych.

Δεκαδάκτυλος. Schneid. *ἀμαρτύρωσ*. Utitur hac voce Dio Cass. 519, 82.

* *Δεκάδρομος*, qui decem cursus absolvit, vel qui decies ad ludos admissus fuit. Hesych. *δεκάδρομοι* οἱ δέκα δρόμους ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἐσχηκότες. ὑπὸ Κρητῶν.

* *Δεκαετῶς*. Tzetz. Chil. V, 359: *δεκαετῶς* ἐκδημιῆσαι, decem annos in peregrinatione consumere.

* *Δεκακέφαλος*, decem capitibus præditus, Tzetz. Chil. VII, 723.

- Δεκάλιτρος*, ὁ, ἡ. Erat τὸ δεκάλιτρον numisma, decem fere obolos valens. Erat hæc merces meretricum, Pollux IV, 174.
- * *Δεκαμηνναῖος*, i. q. δεκαμηνναῖος. Tzetz. Chil. II, 192.
- Δεκάμφορος*. Schneider laudat Athenæum; sed debbat Sositheum, tragoediarum scriptorem, ap. Athen.
- Δεκανία*. Scholiastæ Hom. adde Tzetz. Chil. XII, 521: ὁ λόγος οὗτος λέγεται στίχος καὶ δεκανία, decuria.
- * *Δεκάπλασμα*, id quod decies auctum est, ex δεκαπλασιάω. Tzetz. Chil. IX. 292.
- * *Δεκασύλλαβος*, decem syllabarum. Schol. Pind. Ol. XIV, p. 290, init. et p. 291 post med. Boeckh.
- Δεκατηλόγος*. Pollucis auctoritati adde Bekk. Anecd. 239, 6.
- * *Δεκάχοιτος*. Zonar. p. 482, Hesych., Suidas: δεκάχοια· δεκαπλάσια. Emendant Interpp. ad Hesych. δεκάχοια ex δεκάχοος, quæ vox eadem ratione composita est qua πολύχους. Mihi quidem videtur non improbabilis Alberti sententia, postea ab ipso relicta, qui pro δεκάχοια suspicatur δεκάφνια.
- * *Δεκάχρονος*, decennalis, Theodos. Acroas. I, 22. Ita χρόνος pro anno ap. Agathiam 12, 6.
- Δελέασμα*. Aristoph. auctoritati adde Dion. Cass. 790, 65.
- Δέλτα*. Schol. in Bekk. Anecd. p. 781: τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων ἄκλιτά εἰσιν. παρὰ Δημοκρίτῳ δὲ κλίνονται. λέγεται γὰρ τὸ δέλτατος καὶ θήτατος. Significationi tertiæ huius vocis adde auctorem Eustath. 1539, 33: δέλτα· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
- * *Δέλτον*· τὸ ἀγαθόν, ap. Cretenses. Phot. Bibl. 151, 6, 17, Bekk.
- * *Δελφινόμορφος*, Tzetz. Chil. I, 413 de nave delphinis speciem referente.
- * *Δελφῖνος*, ὁ, i. q. δέλφιν, signum in anteriore parte navis. Schol. Odys. II, 252.
- * *Δεμβλεῖς*· βδέλλαι. Hesych.

Δενδροίτης. Ap. Hesych. *δενδροίτης*· κροκόδειλος, quod explicant Interpretes de crocodilo terrestri, inter arbores vivente.

* *Δένθεις*· οἶνος. *Λάκωνες*. Hesych. Cfr. Athen. L. I, p. 31 ex Alcmane: οἶνον δ' Οἴνουεντιάδην ἢ *Δένθιν* ἢ *Κερόστιον* ἢ *Ορογλίαν* ἢ *Σταθμίταν*. Ubi vide Interpp. *Δένδρος*, Schneid. e poetis et inscriptione Cretica Gruteri. Exstat eadem forma ap. Herod. VI, 79, sed non sine var. scripturæ.

* *Δέντρον* i. q. *δέτρον*, Schol. Odys. A, 579, not. Tertiam formam * *δέτρον* exhibet Etym. Gud. p. 389, 27: ὡσπερ παρὰ τὸ δείρω *δέτρον*, οὕτω παρὰ τὸ μείρω *μέτρον*. Et Hesych. *δέτρον*· δέριμα τοῦ ἥπατος, sed etiam *δέτρον*· *τύμπανα*, id quod videtur de pelle tympano obducta esse intelligendum.

Δεξαμενή. Apud Dion. Cass. 1272, 26 est machina in amphitheatro, beluas continens: τῆς δεξαμενῆς ἀπάσης τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ εἰς πλοίου στήμα κατασκευασθείσης, ὡς τετρακόσια θηρία καὶ δέξασθαι καὶ ἀφείναι ἀθρόως, ἔπειτα, ἐξαίρνης διαλυθείσης, ἀνέθορον ἄρκτοι, λέωναι, πάνθηρες, λέοντες, στρουθοί, ὄναγροι, βίσσωνες.

* *Δεξιοκοπέω*, dextram amputo. Ioannes Malalas p. 488: ἄλλους ἐδεξιοκόπησε.

Δεξιότοιχος, Schneid. ἀμαρτύρως. Auctorem dabo qualemcunque, Antiattic. Bekk. p. 91, 2.

Δεξιόμα. Apud Dion. Cass. 879, 80 τὰ δεξιόματα sunt officia subditorum adversus principes, salutationes præcipue.

Δεξιόσις. Observat Haslus ad Leon. Diac. 141, 18, hanc vocem, etiam nulla alia adiecta, ap. scriptores certe quarti sæculi et deinceps, *epula* valere.

Δέομαι, indigeo. Anomaliam formam Futuri ex Epicharmo dat Antiattic. Bekker. p. 90, 3: δεούμεθα ἀντὶ τοῦ δεηθησόμεθα.

Δέομαι, metuo, Schneid. ex Æschyl. Pers. 699. Sed Buttm. Gramm. Gr. II, 105, hanc formam illo loco bis

invitis codd. intrusam exterminat, atque e codicum scriptura *δέομαι* elicit *δίομαι*, quod comparari potest cum Perfecto *δέδια* et Homericο *δίω*.

Δέπας, navigium, Schol. Apoll. Rhod. p. 326, ubi vide Schäferi annotationem. Alterius formæ *δέπαστρον* Schneid. auctorem laudat Antimachum. Debat Antimachum ap. Etym. M. p. 443, 55. Eodem loco auctor glossæ exhibet Verbum *δεπάζω*, fictum ut videtur etymologiæ causa.

* *Δερβιστήρ*: τὸ δέρμα παρὰ τὸ δέρω δερβιστήρ καὶ πλεονασμῶ τῶν β δερβιστήρ πλεονάζουσι δὲ τὸ β Στρακούσιοι. Zonar. p. 477; Etym. M. p. 257, 52; Suidas. Paulo aliter Hesych: *δεῖρβιστήρ*: περιδέρχαιον ἵππου, lorum, capistrum. Et *δεῖρβιστήρ*: κενάγγελος περιανχένιος, i. e. κλοιὸς κνυοῦχος, collare caninum.

* *Δερίπιον*: ἡλοιόν, Hesych.; est e *δέρω*.

* *Δέρκυλος*, Etym. M. 116, 4, sine explicatione. Eadem vox legitur in Etym. Gud. 62, 38. Videtur idem esse quod *ῥξυδερχής*.

* *Δεῖρβιδόγομοφοι*. Hesych: *δεῖρβιδόγομοφοι*: πύλαι, δέχθεις ἔχουσαι παραπειάσματα.

* *Δέσιος*: ὁ Ἰούσιος μῆν, Zonar. 477. Suidas Macedonum esse ait.

* *Δεσμῶν*, vincio, Tzetz. Chil. IV, 911.

Δέσμιος. Notandus Superlativus ap. Phrynich. Bekk. p. 34, 23: *δεσμιώτατος*. σημαίνει τὸν ἄξιον δεσμοῦ διὰ κακουργίαν.

Δεσμοφύλαξ. Luciani auctoritati adde Dion. Cass. 1279, 9.

* *Δεύκω*. Hesych. *δέυκει* φροντίζει. Comparant Interpretes *ἐνδυκέως*.

Δεύνυσος: i. q. *Διόνυσος*. Vide de hac voce Tzetz. Chil. V, 790; VIII, 583; Zonar. p. 478; Etym. M. s. v. *Διόνυσος*; Etym. Gud. p. 139, 49. Deminutiva forma ὁ *Διονῶς* legitur in Bekk. Anecd. p. 857, 8. Ex eodem

libro p. 1195 discimus Genit. τοῦ Διονῦ et Dativ. τῷ Διονῦ, sine ι. Eustath. p. 629, 24: οἱ μεθ' Ὀμηρον δειλὸν τε τὸν Διόνυσον πλάττουσι καὶ θηλυστολοῦντα, ὄθεν καὶ διονῦς (sic) παρ' αὐτοῖς ἢ γυναικεία καὶ θῆλυς ἐσθῆς ἢ ἄλλο τι. Hesych. vero: Διοννύς· ὁ γυναικείας καὶ παρόδηλος. Eandem formam διονῦς (sic) habet Etym. M. p. 133, 56, sine explicatione; pag. 277, 3: διονῦς· ὁ γυναικείας καὶ πάνδηλος; et 280, 23; διο- νῦς· ὁ θῆλος λέγεται.

Δεῦρο. Formam per ω præter Hesych. et Etym. M. habet Grammaticus in Bekk. Anecd. p. 943, atque Theognostus in eodem libro p. 1361, qui præterea formam δεῦρον laudat.

Δευτέριος, Schneid. ἀμαρτύριος. Δευτέριος οἶνος, Nicophon Comoediarum scriptor ap. Antiattic. Bekk. p. 89, 28.

* Δευτερόλαος. Hesych: δευτερόλαος· ὁ ἐξ ἐρήβων Ἀθηναίων, populus secundarius, constans ex pube Atheniensium.

* Δευτερόπρωτος. Luc. Evang. VI, I, ubi vide Interpretes.

* Δέψα ἢ βύρσα. Zonar. p. 481.

* Δεψοποιός· βαφεύς, ἀπαλυντής. Zonar. p. 478. Sed videtur emendandum esse δευσοποιός. Hesych. δευσοποιός· βαφεύς.

* Δηάι, hordeum ap. Cretenses. Etym. M. p. 264, 12: δηαὶ προσαγορεύονται ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαί.

* Δήγηρες· στροῦθοι, Etym. Gud. p. 141, 17. Consentit Hesych., nisi quod δηγήρες scribit, et alio loco δίγηρες.

Δηίων, ὁ, Nominativus. Zonar. p. 493: ὅσπερ ἀπὸ τῶν διπλάσιος διπλασίων, οὕτως καὶ ἀπὸ τῶν δήϊος δηίων. σημαίνει δὲ τὸν πόλεμον. Corrige τὸν πολέμιον. Verum quamquam hinc apparet, auctorem huius glossæ alicubi in vetere aliquo scriptore invenisse vocem, quam e Nominativo ὁ δηίων derivandam censeret, vix tamen

opus est monere, talem Nominativum nunquam fieri posse, et aut locum illum, quo respexerit glossa, corruptum fuisse, aut auctorem glossæ in loco illo explicando errasse.

* *Δηλαϊστή*. ἀθλία, ἐλεινή, Zonar. p. 500; Suidas, Hesych. Atque re vera Septuag. Ezech. V, 15: ἔση στενακτὴ καὶ δηλαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλω σου. De quo loco cfr. D. Hieronymi notam, quæ laudatur ab Interpretibus Hesych. l. l.

* *Δημελέητος*. ἐλεινός, Zonar. 493; Hesych. Suidas. Est proprie: ille cuius populum miseret.

* *Δημεραστέω*, sum *δημεραστής*, Olympiodor. in Anecd. Bekk. p. 1361. Exemplo vocis *δημεραστής* adde Dion. Cass. 517, 13.

Δημηλάσιος, ὁ, ἦ, Schneider ex uno Æschyli loco, Suppl. 7. Sed hic iam Tyrwhitt. emendaverat *δημηλασίαν* e Substantivo *δημηλασία, *exsiliium*, quam emendationem Lobeck ad Aiac. p. 340 et Elmslei. ad Heraclid. p. 116 ed. Lips. probant, et recepit Wellauer.

* *Δημητριάς*, ἦ. Etym. M. p. 469, 26: ἱεραὶ τρίηρεις, ἀττινὲς εἰσι Πάραλος, Σαλαμινία, Ἀντιγονίς, Δημητριάς. Cfr. p. 699. 17. Sed Hesych. *δημητριάς*: κοιδὴ ἐξῆστιχος, sexradet Byg.

* *Δημητρεύομαι*. Hesych. *δηματρεύεσθαι*: ἐπιπολὴν ἐπερίθεσθαι. Hinc eliciunt Interpretes: *δημητρεύεσθαι*, Demetrii more cunctari.

* *Δημοβορέω*, sum *δημοβόρος*, Eustath. p. 1143, 46. Compositum *καταδημοβορέω* habet Hom. Il. 18, 301.

* *Δημοεξάπτης*, ὁ, Tzetz. Chil. X, 430: τοὺς οδόντας..... τοὺς συλληστὰς συντρόπους, τοὺς φορικὸν συνδάκροντας ἢ καὶ δημοεξάπτας, κατέσπειρεν. Sermo est de serpente Martis a Cadmo occiso; quam fabulam Tzetzes allegorice explicat, ita ut serpens ex eius mente sit dux prædonum sive archipirata, atque dentes eius sodales et socii. Kiesslingius in Ind. annotat, *δημοεξάπτας* a *Lacisio* verti: *populi accensores*.

- * *Δημόθουνα*. ἡ τοῦ δήμου εὐωχία ἢ ἡ θυσία, Zonar. p. 502. Corrige δημοθοΐνια.
- Δημόκοινος*. Eustathius p. 1834, 54, auctor est, hanc vocem per ludibrium positum fuisse de hominibus nequam: σαῶμμα πονηροῖς ἐπέκειτο τὸ δημόκοινος.
- Δημόκομπος*. Cum Suida et Hesychio consentiunt Zonar. p. 494, et Cyrill. ms. laudatus ad h. l.
- Δημόομαι*, ludo. Huc pertinet glossa Hesychii: δαμώμενος ἀγαλλόμενος. οἱ δὲ παίζων.
- Δημόσιος*, communis. Dio Cass. 925, 95: ἦν δημόσιον ἔγκλημα πᾶσι τὸ πλουτεῖν.
- * *Δημοσφραγίς*. Etym. M. p. 364, 42: φυλάσσει (ὁ ἐπιστάτης) τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾗ τὰ δημόσια χρήματα ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγίδα. Sed Suidas s. v. Ἐπιστάτης habet τὴν δημοσίαν σφραγίδα.
- Δημοτικός*. Eustath. 11, 35: οἱ δημοτικοὶ στίχοι..... ἄρτι πολιτικοὶ ὀνομαζόμενοι.
- Δημοφανής*. Hesych: δαμοφανής· τὸ ἰμάτιον· οἱ Ἀάκωνες. Explicant hanc vocem Interpp. ad h. l. οὗ χωρὶς οὐκ ἔξεστι φανῆναι τῷ δήμῳ.
- Διαβεβαιωτικός*, affirmativus. Etym. M. p. 415, 42.
- * *Διαβολεύς*, i. q. διάβολος, Eustath. p. 106, 15.
- Διαβουλεύομαι*. Auctoritatibus h. v. adde Dion. Cass. p. 1334, 79.
- Διαβούλομαι*. Cum Suida consentit Zonar. p. 529.
- * *Διαβουνίν*· τὸ ἐν τοῖς πότοις τράγημα, μεταξὺ ἐσθιόμενον, Hesych. Hinc eliciunt Interpp. διαβούνιον, a radice seu rapo, dicto βούνιον.
- Διαβρέχω*. Hippocratis auctoritati adde Dion. Cass. p. 87, 17; 1253, 45.
- Διαγανάκτησις*. Plutarchi auctoritati adde Schol. Od. B. 315, τὴν τιμωρητικὴν διαγανάκτησιν.
- * *Διαγανριάω*, i. q. διασαλακωνίζω, Etym. M. p. 270, 38.
- Διαγεύω*, active ap. Eunapium, p. 80, 15.
- * *Διαγλαίνω*. Hesych. διαγλαίνειν· διαλυμαίνεσθαι.

Διαγνώμη. Thucydidis auctoritati adde Dion. Cass. sæpius.

Διαγρυνπέω. Aristophanis auctoritati adde Dion. Cass. p. 1210, 35.

Διαγρυνπητής. Scholion illud, e quo solo hanc vocem posuit Schneider, repetitur a Schol. Pind. Ol. IX, 1, p. 207, Boeckh.

* *Διαγωγεύς.* In Etym. M. p. 268, 23 *διάκτορος* exponitur *διάκτορος καὶ διαγωγεύς τῶν ψυχῶν*.

Διαδέχομαι. Apud seriores *διαδεχέσθαι τινα τῆς ἀρχῆς* est: abrogare alicui munus, successorem alicui dare. Vide Io. Malal., 214, 11; 338, 3; 388, 6; 466, 16; et sæpius.

Διαδηλόω. Iosephi auctoritati adde Dion. Cass. sæpissime.

Διαδικέω. Ap. Dion. Cass. p. 257, 40 *οἱ διαδικοῦντες* sunt *iudices*; *διαδικέω* igitur i. q. *διαδικάζω*.

Διαζέγιον. Schneider hanc vocem addubitat. Eustath. p. 893, 55: *διαζέγιόν φαιμεν τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνωτικῶ κατὰ γάμον ζυγοῦ δρασμόν*, factum cum uxore divortium.

* *Διαθέρω*, i. q. *διαθερμαίνω*, Agathias p. 292, 13.

Διάθεσις. Ap. Grammaticos est: *significatio*. Etym. M. 307, 16; 313, 11; 754, 17.

Διαθροέω, rumores spargo. Xenophontis auctoritati adde Dion. Cass. passim.

* *Διαθωκέω* (*θῶκος*), diversas sedes assigno. Hesych. *διατεθώκηται διαχεώρισται*.

* *Διαιρετήρ*, i. q. *διαιρέτης*. Etym. M. p. 249, 46.

Διαιτάω. *διαιτῶν τινί*, indicare de aliquo, Agathias, 212, 16; 209, 8.

Διαιωνίζω. Philonis exemplo adde Io. Malal. p. 289, 17; 322, 19; 398, 5.

Διακαλαμάσαρκες. παρὰ Ῥοδίοις ἔριφοι..... οἱ τὴν καλῆμην τῶν σπερμάτων ἐπιβοσκημένοι, Hesych.

* *Διακαμπυλόω*, i. q. *διακάμπτω*. Zonar. p. 546.

- Διακατέχω*, Schneider *ἀμαρτύρως*. Exempla e Diod. Siculo laudat Schäfer ad Schol. Apollon. Rhod. p. 229.
- * *Διακαννιεύω*, i. q. *διακαννιάζω*, Etym. M. 267, 18. Hesychius *διακαννιάσαι*, quod aperte corruptum. Suidas *διακαννίσουσαι*, quod ipsum foret novum vocabulum, si lectio sana.
- Διακενῆς*, Adv., Schneid. *ἀμαρτύρως*. Utitur hac voce sæpissime Dio Cassius. Exempla suppeditabunt Indices.
- Διακηρυζέομαι*. Thucydidis exemplo adde Dion Cass. sæpissime. Cfr. Indic.
- Διακηρύσσω*. Auctoritatibus huius vocis adde Schol. Pind. Ol. I, 3.
- * *Διακοιλαίνω*. Schol. Od. A, 438: *διαγλάψασα διαγλώψασα, διακοιλάνασα*.
- * *Διακόρως*, Adv. ex Adiect. *διάκορος*. Dio Cass. 1125, 84: *τοῦ οἴνου διακόρως ἔπινε*.
- * *Διακοσπτενενηκοστός*, 290mus, Tzetz. Chil. X, 387.
- Διακράτησις*. Schneider hanc vocem dubiam censet. Eunapius, 53, 17: *οὐδεμίαν ὑπέστη πλάσιν εἰς ἀπάτην καὶ διακράτησιν*, non ille quidquam per fraudem et malitiam fingebat, quo sibi potentiam confirmaret. Etym. M. p. 641, 16: *οὐλον ἢ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ..... παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας. τρόπον γάρ τινι τειχῶν τάξιν ἐπέχει εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων*.
- Διάκρισις*. Apud Dionys. Halic. II, 56 hæc vox significat *obitum, interitum*. Sylburg. emendat *διάλωσιν*, sine causa.
- * *Διακρότως* *σκληρῶς*. Hesych.
- * *Διακτάομαι*, perpetua possessione mihi vindico, Etym. M. p. 426, 16.
- * *Διακτορέω*, nuntio. Schol. Od. A, 38, p. 14: *Ἐρμῆς.... διάκτορος λέγεται ἐκ τοῦ διακτορεῖν καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν*. Non tamen silentio prætereunda Buttmani conjectura in Addendis ad h. l. *διατορεῖν*. Orion. Thebani Etym. p. 50: *διάκτορος διάτορός τις ὦν*. Adverbium * *διακτόρως* ab Hesychio exponitur *ειρηνικῶς*.

Διακνυοφθαλμίζομαι. Hesychio adde Eustath. 756, 60.

Διαλάλησις. Scholiastæ Soph. adde Schol. Pind. Ol.

VII, 17, ubi φῆμαι ἀγαθαὶ exponuntur: *διαλαλήσεις χρησταί.* Eadem repetuntur in glossis interlinearibus Pind. p. 185.

* *Διαλαλία*, ἤ, maledicentia, Io. Malalas, p. 389, 11. In Etym. M. p. 818, 28 videtur *διαλαλία* esse i. q. *διαλάλησις.*

Διαλαμβάνω, cingo. Leo Diac. p. 12, 2; 51, 13; 59, 22. Passive ponitur ap. eundem p. 51. 18.

* *Διαλαμπής*, pellucidus. Etym. M. p. 109, 32: ἀνθραξ· τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον καὶ ἔτι *διαλαμπές.*

* *Διάλεγμα*, τὸ. Habet hanc vocem Antiattic. Bekk. p. 88, 30, post *διαλέγεσθαι*, verum sine explicatione. Videtur corrupta esse lectio pro *διάλειμμα*. Quemadmodum enim nemo quisquam, qui quidem Græce sciret, præter *λόγος* etiam *λέγμα* unquam finxit, ita neque præter *διάλογος* etiam *διάλεγμα*.

Διαλέγομαι *διαλεχθῆναι*, orationem habere, pro rostris verba facere, Pseudodemosth. p. 1389, 8. Hunc usum huius verbi rariorem esse, observat Schäfer ad h. l. Usus formæ activæ *διαλέγειν* pro *διαλέγεσθαι* annotat Antiattic. Bekk. p. 88, 29, ex Hermippi Cercopibus. Præter Aor. *διαλεχθῆναι* etiam *διαλέξασθαι* usitatum fuisse auctor est Phrynich. Bekk. p. 37, 4. Utramque formam Aoristi frequentat Dio Cassius sine discrimine.

* *Διαληρέω*. Eunapius p. 93, 8: *διελήρουν καὶ παρεφλνάρουν.*

* *Διαλλοῖος*, pro altero ministrans, vicarius. Hesych. *διάλλυος. ὁ ἀντὶ ἄλλον διακονῶν.* Et altera glossa: *διάμοιος· ὁ ἀντ' ἄλλον διακονῶν.* Utroque loco Interpp. emendant *διαλλοῖος.*

* *Διαλυκωνίζω*. Ita olim, teste Scholiasta, legebatur in quibusdam Aristophanis exemplaribus, Vesp. 1208, ubi nunc *διασαλακωνίζω*. Scholiast. vocem illam derivat e Lyco quodam molli et effeminato.

- * *Διάμαστος*· θεός· και διάμαζος, Hesych. Priorem vocem Interpp. explicant de Diana Ephesina multimammia.
- * *Διαμβλώττω*, i. q. ἀμβλώττω, Etym. Gud. p. 43, 50.
- Διαμυδαίνομαι*, i. q. διαμυδάω. Bekk. Anecd. p. 238, 16: διαμυδαίνεται· διαπηδᾷ και διαῤῥεῖ και διηθεῖται. Corruptius Zonaras p. 531: διαμυδαίνεται· ἀντὶ τοῦ πηδᾷ και διαῤῥεῖ και διηθεῖ.
- * *Διαμωμάομαι*, vitupero, vitio verto, Schol. Pind. Ol. VI, 124, p. 147 Boeckh, nisi forte legendum διαμωμάομαι, quam formam a Schneidero ἀμαρτύρωσ positam, habet Dio Cass. p. 929, 81.
- * *Διαναβολή*, dilatio continua, Etym. M. p. 80, 22.
- Διαναγινώσκω*, Schneid. ἀμαρτύρωσ. Auctorem dabo Dion. Cass. 884, 75.
- Διανάπανσις*. Aristotelis exemplo adde Eustath. Il. p. 1065, 30.
- * *Διαναφοδέω*, Etym. M. p. 4, 38, i. q. διαμφοδέω ap. Eustath.
- Διαπαρατριβή*. Cum Suida consentit Zonaras p. 512, ubi vide Editoris annotationem; nec non Hesychius, ubi vide quos laudat Alberti.
- * *Διαπέρασμα*. Schol. Od. A, 671: ἐν πορθμῶ· τῶ δια πέρασματος, unde Buttman. elicit τῶ διαπεράσματι. Non assequor, quidni vulgatam formam διαπεράματι prætulerit.
- * *Διαπεύστης*, explorator, interrogator acutus. Hesych. διαπνεύστας· περιλογιστικός, ubi Hemsterh. emendat διαπεύστης propter literarum seriem. Hæc enim glossa inserta est inter διαπεπλίχθαι et διαπέφλοιδεν.
- Διάπλουτος*, Etym. M. 407, 8. Nihil aliud est quam ζάπλουτος.
- * *Διαπορπακίζω*. Hesych. διαπορπακίσαι· διὰ τοῦ πόρπακος, τῆς λαβῆς, διενεῖραι τὴν χεῖρα. Comparant Virgilianum illud: *clypeo sinistram insertabam aptans*.
- * *Διαπρίζω*, i. q. διαπρίω, bis ap. Schol. Pind. Ol. VI, 154, p. 152 antemed. Boeckh.

Διαπίσσω. Si vel ap. scriptores melioris notæ non exstat, legitur tamen in Etymol. M. 125, 44: ἀποβράσαι τὸ διαπίσαι πυροὺς ἢ ἄλευρα.

Διαρθρώω. Hinc διηρθρωμένως εἰπεῖν, *accurate*; Tzetz. Chil. XIII, 333.

* *Διάρπασις*, i. q. *διαρπαγή*, Bekk. Anecd. p. 438, 4.

* *Διαρρήκτης*, *qui frangit*; hinc *qui nocet, insidiatur*. Hesych. *διαρρήκτας* ἐπιβούλους.

Διαρρήκνοομαι. Zonar. p. 529: *διαρρήκνοῦσθαι* τὸ τὴν ὄσφν̄ν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης· ξίριξε καὶ σπάδιξε καὶ διαρρήκνον. Eadem Etym. M. p. 270, 3, e Lexico Rhetorico; nisi quod post Κράτης additur fabulæ nomen, Τροφωνίω, et pro σπάδιξε exhibetur σπόδιξε. Zonaras p. 546 brevius: *διερρήκνοῦντο* *διεκαμπυλοῦντο*. Hesych. *διαρικνοῦσθαι* (sic!) ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὅτι δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι. Et altera glossa: *διερικνοῦντο* *ἐκάμπτοντο*..... οἱ δὲ, *ἐκίνουν τὰς ὄσφῆς ἀσχημόνως ὀρχοῦμενοι*. De Cratete Comico vide Fabricii Biblioth. Gr. Tom. I, lib. II, cap. 22, p. 751 Ed. Tertiiæ.

Διαρρινέω. Exemplo h. v. adde Schol. Aristoph. Equ. 1158.

* *Διάρρῆρινον* τὸ σίνηπι, Hesychius; quoniam acrimonia sua nares vellicat.

Διάρρησις, i. q. *διαρτία*. Etym. M. 361, 8: *ἐπικύλλωμα* τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρρησιν περισσευόμενον. Vocis *διαρτία*, præter Nicetam, auctorem dabo Tzetz. Chil. XI, p. 404 in inscriptione historiæ 364: *ἀκριβῆς διαρτία*, de forma et figura corporis.

Διαρτίζω. Hesychio adde Zonar. p. 533 et p. 551; et Suidam.

* *Διασαλακώνισμα*. Hesych. *διασαρκώνισμα*, ἀσελγὲς τι σχῆμα. Emendant *διασαλακώνισμα*.

* *Διασαρδανόω*, Etym. M. 273, 45: *διεσαρδάνωσέ* *διεγέλασεν*. οὐκ ἐπὶ διαχύσει (non præ hilaritate) ἀλλ' οἰονεὶ *σαρδάνιον γέλωτα*. Eadem scriptura p. 267, 47.

- * *Διασατυρίζω*. Hesych. διασάτηρ· διαπαίξιν. *Λάκωνες*. Emendant διασατυρίδδην,
- * *Διασηκάζω*. Hesych. διασυκάσαι. *Ταραντίνοι*. Emendant διασηκάσαι, a voce σῆκος, *stabulum*.
- * *Διασκελίζω*. Hesych. διασκελίδα· σπυρίδα, ἣν ἔνιοι διασκάλιον. Et altera glossa: δισκέλλα· σπυρίς. Comparant Latinorum *fiscella*.
- Διάσκεψις*. Polluci adde Dion. Cass. 32, 83.
- * *Διασκεύασμα*. Utitur hac voce Hesych. p. 939 Alberti, ad explicandum quid sit *διάγμα* s. *διάταγμα*.
- * *Διασκηρίζομαι*, i. q. διασκηνάω, Leo Diac. 142, 4, si lectio διασκηρισάμενος sana est. Suspiciatur Hasius, fortasse legendum esse διασκηνησάμενος, quamquam codex iterum 172, 7 exhibet διασκηνησάμενος.
- Διασκιιάζω*. Suidæ adde Zonar. p. 546.
- Διασκώπτω*. Xenophonti adde Dion Cass. sæpius. Vide Indic.
- Διασμιάω* et *διασμήχω*. Aristoph. Nub. 1227 ἄλσιν διασμηχθεῖς, sale conditus.
- * *Διαστολῶς*, separatim atque incisim. Schol. Od. A, 355: ἐν Τροίῃ πολλοί. Διαστολῶς ἀναγνωστέον: intercidendum est inter voces Τροίῃ et πολλοί.
- * *Διασυγγένω* i. q. διασυγγέω, Anecd. Bekk. p. 616, 9.
- Διασφάλλω*. Luciano adde Dion. Cass. 47, 67.
- * *Διασφυδῶ*. Hesych. διασφυδῶσαι· αὐξῆσαι. ἀπὸ τοῦ σφύζειν.
- * *Διάσχεσις*, vox musica. Utitur hac voce auctor Etym. M. 340, 6, ad explicandum, quid sit *ἐνεργμός*, quod vide ap. Lexicographos.
- * *Διασχιδόν*, i. q. στιχηδόν. Bekk. Anecd. 784, 2: τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν σπυριδὸν ἔγραφον, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ βοουτροφηδόν, οἱ δὲ κιονηδόν. . . . ἔγραφον δὲ αὐτὰ καὶ διασχιδὸν ἥγουν στιχηδόν, ἧ γραφῆ καὶ ἡμεῖς νῦν χρώμεθα. Eadem fere repetuntur et explicantur p. 788.
- * *Διασχοινίζω*. Hesych. διεσχοινισμένοι· διεσχορπισμένοι. Comparatur ἀποσχοινίζω.

Διατάκτωρ. Auctoritati Schol. Hom. adde Damascium in Bekk. Anecd. p. 1362.

Διατοιχέω. Auctoritati Pollucis adde Phrynich. Bekk. p. 34, 31: διατοιχεῖν τὸ εἰς τὸν ἕτερον τοῖχον τῆς νεὸς διαβαίνειν ἐν τῷ πλοίῳ, ὅπερ οἱ ἰδιῶται ἀντοιχεῖν λέγουσι. Antiatic. Bekk. p. 89, 20: διατοιχεῖν ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. Εὐβουλος Κατακολλωμένω. Zonar. p. 534: Διατοιχεῖ ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιῶ τοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται.

* **Διατροχάς,** ἄδος, discursorius. Hesych. διατροχάδες. εἶδος ποιήματος, ὡς ἱστορεῖ Πραξιφάνης. Comparant. Hebræorum קַרְפָּי, Psalm. VII, 1; Habac. III, 1, quod vulgo vertunt: *cantio erratica*.

* **Διαττερίζω.** Hesych. διαττερίσαι διαδράναι. Idem: ἀτταλίζομαι, πλανῶμαι. Σιζελοί. Cfr. διάπτω.

Διατυπόω, ap. Diod. Sic. XX, 41, *transformo, in aliam formam muto*.

* **Διατυπωτικός.** Schol. Apoll. Rhod. p. 66, Schäfer: τὸ ἐνδιάσκεινον καὶ διατυπωτικὸν (det Malende) ὁ λόγος ἔχει.

* **Διαυλία.** Hesych., Zonar. p. 511; Etym. M. p. 269, 30: διαυλία ὅταν δυο ἕδουσι.

Διαυλίζω. Suidæ adde Zonaram p. 534.

* **Διαφαικίω.** Hesych. διαφαικοῦσι διαφαίνουσι.

* **Διάφαρος.** Etym. M. p. 175, 40: διαφάρους φασὶ χιτῶνας τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους. Etym. Gud. p. 95, 40: διαφάρους (sic) φαιμὲν χιτῶνας τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους.

* **Διαφάσσω.** Hesych. διαφάσσειν διασιλλαίνειν.

Διαφέρω. οἱ διαφέροντες, *propinquæ*, ap. seriores. Vide Nasium ad Leon. Diac., qui laudat Artemidori Onirocr. 149, A.

Διαφθονέομαι. Chrysost. et Suidæ auctoritati adde Io. Malalam sæpius. Exempla suppeditabunt Indices.

* **Διαφλεγής,** i. q. ζαφλεγής, Etym. M. p. 407, 18.

* **Διαφλοιδόω.** Hesych. διαπέφλοιδεν διακέχεται.

* *Διάφλοισβος*. Hesych. *διάφλοισβοι διατεταραγμένοι*. Cfr. Hesych. *glossas πεφλοιδός et πεφλοιδέναι*. Et *φλοιδούμενος ταραττόμενος* ap. eundem,

* *Διαφοιογιμόρ* ὑπὸ *Λακίωνων*. ἐπὶ πάσῃ ἡμέρᾳ τῆς τῶν φιδιτίων σιτήσεως, Hesych. Emendant vel *διαφαγημάρ* vel *διαφουγιμόρ*. Posteriorem vocem volunt esse i. q. *διαπύγμος, dies comessionis*.

Διαφρονέω. Hesych. *διαφρονέων διανοούμενος*. καὶ ὁ ἐν διαφορᾷ τινὶ γεγονώς. Aliter Schneid. in *Addendis*.

* *Διαφρουξία*. Hesych. *διαφρουξίαι ὑπερφλοισμοὶ ὕγροί*. Emendant ὑπερφλογισμοὶ πρῶτων, *tostiones frugum*.

* *Διάφρουκτος* κλήρος. *κύαμος*, Hesych. Vide Schneid. in *διαφρουκτώ*.

* *Διαφρυγετέω*. Hesych. *διαφρυγετεῖν παρ' ἐλπίδα σωθῆναι*.

Διαφρονέω, Rarissima huius vocis significatio, *edico, pronuntio*, ap. Eusebium contra Marcell. 32, D, qui locus laudatur ab Hasio ad Leon. Diac. p. 10, 4. Notio *moriendi et pereundi* huic verbo tribuitur non solum ap. LXX., Philonem, Agatharchidem, sed ap. Leon. Diac. p. 10, 4, et sæpius, Laudat Hasius ad h. l. Suidam, I, 563, C; Schol. ad, Io. Climaci Scalam Paradisi, 19, C; Absyrt. in Hippiatr, 256, C; 260, B; Euseb. Comm. in Psalm. I, 269, E; et duos locos in Vita Ms. Nicephori Episcopi Miletii de obitu Nicephori Imp.

* *Διαχάραξις*. Etym. M. 170, 33: *ἀδλαξ... ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ ἀρότρου*.

* *Διαχρέμπτομαι*. Phrynich. Bekk. p. 27, 16: *χρέμπτεισθαι (screare) καὶ διαχρέμπτεισθαι ἕρεϊς*.

Διαχειρίζομαι, obtrunco. Exemplis huius significationis adde Dion. Cass. 1214, 4.

* *Διαχυτλάζω*. Hesych. *διαχύτλαζε διακίνει, πλάτνυε, ἢ διάχει, ἢ διακάθειρε, ἢ διάκρινε, οἱ δὲ πολλοὶ διώγεινε*. Cfr. *χυτλάσαι et χύτλασον* ap. eundem et *χυτλάζω* ap. Schneider.

- * *Διαποφείω*. Hesych. *διαποφεῖν· παραποφεῖν.*
- * *Διβάλανα· κάρουα Ποντικά*, Hesych. Annotant Interpp., esse idem q. *Διὸς βάλανοι*, quod vide ap. Hesych. p. 1003 Alberti.
- Δίγνωμος*. Suidæ adde Etym. M. p. 67, 57.
- Διέδρος*, i. q. *δίφρος*, Eustath. 882, 12. Hesych. *διέδρος· διαφανῆς ἢ λαμπρὰ κάθεδρα.*
- Διεζδικέω*. Euripidis Schol. adde Io. Malal. 154, 4.
- * *Δεικασία*, similitudo. Hesych. *δικασδία· ἐπὶ ὁμοίων καὶ ἀπαρλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο.* Emendant *δεικασία.*
- * *Διέκπνευσις*. Tzetz. Chil. X, 990: *τὸ πνεῦμα μὴ ἔχον διέκπνευσιν, ventus inclusus et exitum non habens.*
- * *Διελίτης*. Hesych. *διελίτην· δόλιον, κακοῦργον, καὶ πανταχοῦ διερχόμενον.* Et *διηλίτης· κακοῦργος, ἀπατεῶν.* In tertia glossa, ubi editur *δειελίτης*, ex literarum serie legendum est *διλίτης.*
- * *Διεξαγωγεύς*. Schol. Pind. Ol. XIV, 13 ad voces πάντων ταμίαι ἔργων annotat: *ἤγουν διεξαγωγεῖς, qui perficiunt et ad exitum perducunt.*
- * *Διέξις*. Zonar. 517: *διέξιν· διεξέλευσιν.* Suidas corrupte: *διεξήρεσαν· διέξιν.* Si quid veri latet, legendum videtur vel *δίξις* vel *δίεσις.*
- * *Διεξοδευτικός*, i. q. *διεξοδικός*, Etym. M. 692, 52.
- Διεορτάζω*. Thucydidis exemplo adde Dion. Cass. sæpissime. Vide Ind.
- * *Διερείκω*. Hesych. *διήρικον· διηροῦντο, ἐρήγνυντο.*
- Διερευνητής*. Auctoritatibus huius vocis adde Dion. Cass. 1361, 80.
- * *Διεσμιλευμένως· ἠκριβομένως, ἐξεσμένως*, Zonar. p. 556; Hesych.
- * *Διεσχευασμένως*, Hesych. p. 987, Tom. I, Alberti, ex Kusteri coniectura.
- * *Διεταιρίστριαι γυναῖκες αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἐταῖρας ἐπὶ συνουσίᾳ ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες.*
- Διειήσιος*. Adv. * *διειησίως* laudat Phrynich. Bekk. p. 35, 30, e Thucydide et Aristophane.

- * *Διευριπιδίζω*, Verbum comicum, ex Euripidis nomine desumptum. Etym. M. p. 270, 50: *Διασκανδικίσας τὸ διευριπιδίσας σκάνδιξ γὰρ λάχανον. ἡ δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασεν.* Eadem habet Hesych.
- * *Διεφικνέομαι*, *peruenio*. Eunapius 91, 16.
- * *Διευφημέω*, *gloriam alicuius divulgō*. Zonar. p. 547: *διευφημῶ διαφημίζω δέ.*
- Δίζω*, *quæro*. Formæ illæ, quas Schneider posuit, *διζέω*, *διζέομαι*, *διζήμι*, vix sunt Græcæ. Vide Buttm. Gramm. Gr. II, p. 110 sqq.
- * *Διήκας*, *ados*, ἡ, Tzetz. Chil. IX, 285. Lacisius interpretatur de margine libri; Kiesslingius vocem corruptam censet.
- Δίημι*, i. q. *διαίνω*, Schneider. Verum illud *δίημι* non Græcum est, vide Buttm. Gramm. Gr. II. p. 104. Alterius *δίημι* Schneider non nisi Mediam formam usitatam esse autumat. Sed *ἐνδίσαν* ap. Homer. II. Σ, 584. De significatione vocis meliora vide ap. Buttm. Gramm. II, p. 104.
- * *Διθανής*, i. q. *δισθανής*, Schol. Od. M. 22.
- * *Διθυραμβογράφος*, i. q. *διθυραμβοποιός*, Tzetz. Chil. X, 839.
- Διπετής* *pellucidus*. Euripidis auctoritati de insolentiore ista significatione addi poterat Schol. Hom. II. II, 174.
- Διππασία*. Suidæ adde Zonar. p. 518; Etym. M. p. 274, 55.
- Διυθμονίζω*. Hanc formam, quæ ap. Suidam bis legitur, dubiam censet Schneider. Exhibet eam præterea Zonar. p. 522.
- * *Δικαιονομέω*, *ius dico*; Schol. Pind. Ol. II, 137, p. 81, Boeckh.
- Δικαιοπραγέω*. Auctoritatibus h. v. adde Dion. Cass. p. 282, 12; 665, 10; Schol. Pind. Ol. II, 122, p. 79, Boeckh.

Δικαιωτήριον. Auctoritatibus h. v. adde Tzetz. Chil. VIII, 244; Zonar. p. 526.

* *Δικαμπίας* οἶνος ὃ δύο τροπὰς ὑπομείνας, Hesych. Emendant Interpp. *δικαμπνίας* sive *δικαπνίας*, *vinum duarum conversionum*. Vide *καπνίας* et *τροπίας* ap. Hesych.

* *Δίκιαρ* τοὺς κριτάς. Ἡλεῖοι, Hesych. Observant Interpp. Laconicum esse pro *δίκας*, i. q. *δίκης*, ὃ.

* *Δικέντρων.* βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο, Hesych. Ablegant Interpp. ad Meursium de ludis Græc. p. 8, quem librum mihi non licuit consulere.

Δικηγόρος. Auctoritati Suidæ adde Tzetz. Chil. XI, 748.

* *Δικράδεστος* ὄζος δύο κλάδους ἔχων, Hesych. Sunt qui emendent *δικκλάδεστος*; alii referunt ad *κράδη*, ramus ficulneus; et Hesych. ipse: *κράδαλοι* κλάδοι *σικῆς*.

* *Δικταμνοειδής*, pulegio similis. Hesych. *δικταμνοειδές* γληχροειδές.

* *Δικτυαχός*. Eustath. 1192, 47 hanc vocem ponit de genere quodam epichirematum: ὃ τὰ δικτυακὰ μελετήσας, ὧν σοποὺς τὰ ἀντικείμενα κατασκευάζειν, οἶον, λουσιέον τὸν πυρέττοντα διὰ τὰ καὶ τὰ, καὶ αὖ πάλιν, μὴ λουσιέον τὸν πυρέττοντα διὰ τὰ καὶ τὰ.

* *Δίκτυς* ὃ ἰκτῖνος, ἐπὶ Λαζώνων, Hesych. Cfr. *δίκω*.

Δίκνυμος. Suidæ adde Zonar. p. 526.

* *Δίλαξ* ἡ ἀρία τὸ φυτόν. *Λάκωνες*, Hesych.

* *Διλιτραῖος*, *bilibris*. Tzetz. Chil. IX, 342: τὰ διλιτραῖα μῆλα τῶν κλεπταββάδων. Eadem v. 347 vocantur * *διλιτρόμηλα*.

* *Δίμαλλος*, *utrinque villosus*, Eustath. II. 1057, 8.

* *Διμίτρος* i. q. *δίμιτρος*, Zonar. p. 507; Etym. Gud. 146, 26; Suidas.

* *Διμοιριαῖος* i. q. *δίμοιρος*, Io. Malal. 103, 20; 106, 10.

Δίμνξος, Schneider ἀμαρτύρωσ. Utitur hac voce Philyllius, teste Eustathio 440, 29, qui Athenæum laudat auctorem. Philyllium Cynicum sæpe commemorat Athenæus.

- * *Δινισμός*, Antiattic. Bekk. 90, 27 e Platonis Polit. I. VI. Corrige *δινηθμός*.
- * *Διόγκινος*, *duobus uncis instructus s. bis hamatus*; vox labentis Græcitatibus. Etym. Gud. p. 418, 49: *ὄγκινος ὁ ἐπικαμπῆς σίδηρος . . . . ἕξ οὗ λέγεται καὶ ὄγκινάριον καὶ διόγκινον καὶ τριόγκινον.*
- * *Διολκόω*, i. q. *διέλκω*, Etym. Gud. p. 182, 34.
Δίομαι, i. q. *σέβομαι*, Schneid. sine exemplo. Buttman Gram. Gr. p. 105 docet, corruptam formam *δέομαι* ap. Æschyl. Pers. 697, 698 mutandam esse in *δίομαι*, *persequor*.
- * *Διομειαλαζών*. Etym. M. 277, 22: *Διομειαλαζώννας τοὺς ὑπερηφάνους εἶπεν Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῆς Διομείας πάγον τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἠλαζόνεον οἱ ἐκεῖ ἐνοικοῦντες.* Pagum *Diomeorium* commemorat Aristoph. Ran. 657. Verum *Διομειαλαζών* nunc non legitur in Aristoph. fabulis.
- * *Διονυσοδότης*, Olympiod. in Bekk. Anecd. p. 1363 sine explicatione.
- * *Διονυσοκουροπυρώνης*. Cratinus ap. Hesych. s. h. v.: *ἰσχυρὸν Ἀνδροκλέα Διονύσοκουροπυρώνην.* Ad quæ explicanda Hesych. *τὸν Διόνυσον κουρέα ὄντα κωμωδεῖν. Κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάμπαν, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς Ἀταλάντας συνθεῖς.*
- * *Διονυσοφόροι ἀρχή τις ἐν Συρακούσαις*, Hesych.
- * *Διοπλήκτης*. Hesych. *διοπλήκταν ἰσχυροπλήκταν.*
- * *Διοπομπή ἢ πέμψις*. Etym. Gud. 147, 54.
- * *Διόπομπος*, i. q. *διόπεμπος*, Schol. Pind. Isthm. V. 53, ὁ *διόπομπος αἰετός*.
- * *Διοπωπεύω*, i. q. *διοπτέω*, et * *διοπωπέυς*, i. q. *διόπτης*. Bekk. Anecd. p. 237, 23: *διοπωπέων ἀντὶ τοῦ ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν. ἀπὸ οὗ καὶ διοπωπέας τοὺς βασιλεῖς φασίν, ἐπεὶ ἐφεώρων τοὺς ἀρχομένους.* Et Etym. M. p. 178, 5: *διοπεύειν (sic!) ἐπιμελεῖσθαι; et paulo inferius: διοπεύω κατισκοπῶ . . . . καὶ διοπωπέας τοὺς βασιλεῖς.*

- * *Διοργνιδώ*, per duas orgyias extendo. Hinc ap. Damascium, Bekk. Anecd. p. 1364, διωργνωμένος i. q. διόργνιος.
- Διορίζω*. Ad secundam significationem adde Eurip. Ion. 46.
- Διοριστικός*. Sexto Empir. adde Damascium in Bekk. Anecd. p. 1364.
- * *Διπενθημιμερής*. Schol. Pind. Ol. III, p. 89, Boeckh.: ἐπεὶ τοῦτο (τὸ μέτρον) ἐκ δύο πενθημιμερῶν σύγκειται.... διὰ τοῦτο διπενθημιμερές καλεῖται. Cfr. Schol. Ol. VI, p. 128 post med.; Ol. XII, p. 260 fin.
- * *Διπλόρους*, duplice ρ scriptus, Tzetz. Chil. XI, 636. οἱ Ἀιολεῖς γράφουσι αὐτὸ διπλόρουν, hanc vocem per duplicem ρ scribunt. Similiter antecedente versu: οἱ Ἀιολεῖς.... διῆρους πεφυκότες, qui literam ρ geminant.
- * *Διπλουτριπλόω*. Tzetz. Chil. XI, 417, ὅπως ἀντισηκωσῶσι τὰς διπλουτριπλουμένας (ἱστορίας). Dicit se duas historias novas in unam coniunxisse ad compensandas eas, quas bis terve narraverit. Vox pessimi commatis.
- * *Δίπτυον*· Κύπριοι. μέτρον. οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμον. Hesych. Annotant Interpp., πτύον poni de mensuræ genere quodam.
- * *Διπτύχιος*, i. q. δίπτυχος. Zonar. 528. Suidas s. v.
- * *Δίπτωτος*, de voce quæ duobus casibus gaudet. Miror, notissimam hanc Grammaticorum vocem a Schneidero omissam. Utitur ea, si exemplum quærat, Etym. M. p. 814, 30.
- Δίρκοι οἱ φθειρές*, Schneider ex Pausan. Eustath. 368, 10. Verum ex totius loci tenore videtur statuendum, non de pediculis sermonem esse, verum de conis pinuum: φθειρῶν (sive φθειρῶν) ὄρος.... πολλὰς ἔχον πτύς, ὧν τὰ ξυανθήματα οὕτω καλεῖται, ὡς ὅμοια φθειρῶν, οἱ καὶ δῖρκοι λέγονται. Huc pertinere videtur Hesychii glossa: δορκαί· κόνιδες. Sunt enim κόνιδες ova pediculorum.

- * *Δισεβδομηκοντάπηχης*, 140 cubitorum, Tzetz. Chil. III, 942.
- * *Δισέβδομας*. Tzetz. Chil. IX, 781, *δισέβδομοι χρόνοι*, quatuordecim anni.
- * *Δίσκουσις*, *iaculatio disci*, Schol. Pind. Ol. XI, 68.
- * *Διστεγής*, i. q. *διστεγος*, Etym. M. 274, 27 et 30. *Δισυλλαβία*. Schneider *ἀμαρτύτως*. Schol. Pind. Ol. IX. p. 205, *ὑπερκατάληκτος εἰς δισυλλαβίαν*. Etym. M. passim.
- * *Δισώννυμος* i. q. *διώννυμος*, Schol. Od. M. 22.
- * *Δισωτήριος*. Antiattic. Bekk. p. 91, 6: *Δισωτήριον καλοῦσιν Ἀθήνησι τὸν ναὸν τοῦ σωτήρος Διός*.
- * *Δίτοιχος ἀναίσθητος*, Hesych. Explicant Interpp.: homo adeo pinguis sensus, ut duplici circa præcordia pariete munitus vidatur.
- Δινπνίζω*. Exemplis huius vocis adde Io. Malal. 316, 12; 334, 4; 408, 18.
- * *Διφθέριον*, Deminutivum vocis *διφθέρα*, Theognost. in Bekk. Anecd. p. 1364.
- * *Διφθογγίζω*. Eustathio adde Tzetz. Chil. V, 690.
- * *Δίφουρα γέφυρα*. *Λάκωνες*. Hesych.
- * *Διφρίδιον*, Deminutivum vocis *δίφρος*, Etym. M. 718, 44.
- Διχάδεια*, Adv., i. q. *δίχα*, Bekk. Anecd. p. 1364.
- * *Δίχρυσον*, τὸ, numi aurei genus, Etym. Gud. p. 74, 23.
- * *Διψάρα δέλτος*. οἱ δὲ *διφθέρα*, Hesych. Sunt codicilli membranacei.
- Δίωγμα* θυσία τις Ἀθήνησιν ἐν ἀποδόρῳ τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀποδίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. Hesych.
- Διωθέω*. "διωθεῖν ψήφους proprie est: sortes traicere per κήθιον; hic vero ψ. δ. positum pro: calculis summam rationes putare." Casauben. ad. Theophr. Char. 24.
- * *Διωκτικός*. Etym. M. 468, 23: *ταχὺς καὶ διωκτικός*.

Διώροφος, "mit doppeltem Dache," Schneider. *Immo-
duarum contignationum.* Schol. Pind. Ol. V, 27.
Cfr. Zonar. p. 627.

Δνοπάλιξις, Zonar. p. 557; Etym. M. p. 281, 18; Sui-
das; Hesych. Sed Editor Zonaræ suspicatur hanc vocem
ortam esse ex inepta explicatione verbi *δνοπαλίξεις*. Re
vera Suidas: *δνοπαλίξεις· τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν
κινήσεις καὶ ἐκτινάξεις. ἢ εὐθεῖα ἢ δνοπάλιξις*. Po-
strema verba videntur a sciolo quodam inepto adscripta
esse; quæ si deleantur, reliqua sana sunt, et *δνοπα-
λίξεις* est 2 pers. Fut. e *δνοπαλίξω*. Eadem fere, quæ
Suidas, habet Hesychius, nisi quod additamento illo
inepto caret, et aperte significat se Verbum agnoscere.

* *Δνόσσω· κακοπαθῶν*. Et *δνόσουσι· διακόψουσι· κα-
κοπαθήσουσι*. Hesych.

* *Δνόψ· χιτῶνος εἶδος βαθέος*. Hesych.

* *Δοιδυκίζω· τὸ ταράσσω, ἢ στρογγύλην ἐποίησεν ὡς
δοιδυκα*. Zonar. p. 566. Composita huius Verbi exhi-
bent Lexica, simplex omittunt.

* *Δοκησίφρων*, i. q. *δοκησίσοφος*; Zonar. 558; Cyrill.
ms. l. ad. h. l.

Δοκός. Hesych. I, p. 1018, Alberti: *δοκοί· εἶδος ἀστέ-
ρων*. Annotat Schäfer ad Apollon. Rhod. Schol. p. 206,
ἀστέρας h. l. non de stellis proprie dici sed de meteoris
igneis. Alberti ad Hesych. l. l. e Sylburgii Saracen.
p. 73. et p. 101 laudat vocem *δοκίτης, de meteoris
igneo, quod medio die in coelo apparuit. Zonar. p. 561:
**δοκίας· ἔστιν ἀστροειδῆς κοντὸς ἤγουν δοκὸς τὴν πυ-
ρώδη ἐπὶ τὰ ἄνω ἐκπέμπων ἀκτῖνα*. Editor suadet emen-
dare *δοκίας* in *δοκίς* vel *δοκίτης*. Ad vocem *δοκίς* Zo-
nar. eadem pag. *δοκίδες· ἄστρον ὄνομα*.

Δολιεύομαι. Auctoritatibus huius vocis adde Schol.
Aristoph. Plut. 160.

* *Δολιόμητις* i. q. *δολιόφρων*, Æschyl. Suppl. 731 ex
emendatione Wellaueri.

* *Δολιότροπος*, versutus; Tzetz. Chil. III, 443.

- * *Δολιχαδρόμος* Zonar. 559: *δολιχαδρόμον, οὐ δολιχοδρόμον. χαιρουσι γαρ τῶν αὐτῶν οἱ Ἀπτικοί.* In libris prelo expressis nunquam inveni *δολιχαδρόμος*.
- * *Δολομάν* (i. e. *δολομίων*): *μαστροπός.* *Λάκωνες.* Hesych. Cfr. *δόλοψ* ap. Schneider.
- * *Δολπή* s. *δολβή.* Hesych. *δόλπαι* (sic): *πλαζούντια μικρά. Κῶσι.* Et *δολβαί. Θύματα, οἱ δὲ μικρὰ πλαζούντια. Δόμημα. τὸ οἰκοδόμημα.* Zonar. p. 563.
- * *Δομώροφος.* Hesych. *δομώροφον· ὑπὸ τῶν δόμων ἰδρυνθέντα.*
- * *Δόνος ἢ ταραχή.* Zonar. p. 559. Cyrill. ms. l. ad h. l. *Λοξάριον,* Schneider *ἀμαρτύτως.* Utitur hac voce Lucian. Dial. Mort. XV, p. 188, Bip.; de morte Peregr. 8, p. 277, Bip. Tzetz. Chil. IV, 720, 725.
- * *Δοράζω.* Etym. 284, 15: *δοράζει· κολάζει.* Derivavit igitur e verbo *δέρειν* s. *δαίρειν.* Cfr. Aristoph. Nub. 241 *ἀσζὸν δαίρειν.* Sed Hesych. *δοράζει· λογχάζει, i. e. δορατίζει.*
- * *Δόρκανα· ἀκριβῶς. Κοῆτες.* Hesych. Est e Verbo *δέρκομαι.*
- * *Δορπιάζω.* Hesych. *δορπιάζειν· δειπνεῖν.*
- * *Δορπωρή, tempus coenandi.* Zonar. 562: *δορπωρή· ἢ ἔσπερηνή τροφή καὶ ὁ δεῖπνος.* Suidas parum recte *δορπορή.*
- Δορνάλωτος.* Schneid. hanc formam corruptam censet pro *δοριάλωτος.* Kiesslingius tamen in Tzetz. Chil. III, 244 edidit *δορνάλωτος,* versu autem 262 *δοριάλωτος* cum var. lect. *δορνάλωτος.* In Schol. Pind. Ol. VIII, 44. Boeckhius edidit *δορνάλωτος.* Et Eustathius semper *δορνάλωτος.* Breviorem formam *δοριάλωτος* habet Hesychius.
- * *Δορνομολπής.* ὁ προηγούμενος τοῦ θνομένου βοδὸς τῶν Διῶν. Hesych.
- * *Δορύξιον· ὅπου τὰ δόρατα ξύεται,* Hesych. Emenda *δορύξιον, officina hastis poliendis.*

- * Δουλέννετος, *subditicius puer, e serva natus*. Hesych. δωλέννετος· ὑπόβλητος. Derivant ex δοῦλος et ἐνῆμι.
- * Δουλογέννητος, *servo ortus*. Tzetz. Chil. VII, 41.
- * Δουλοδομής. Hesych. δωλοδομεῖς· οἰζογενεῖς.
- * Δουλομιξία, *concupitus, consuetudo cum ancillis*; et * δουλομικτός, *qui cum ancillis consuevit*; Tzetz. Chil. VI, v. 467, 468.
- * Δουλόσπορος, i. q. δουλογέννητος. Theodos. Acroas. II, 261; IV, 26, 60.
- * Δούπιος, *strepitum edens*. Miror et Schneiderum et Passovium hanc vocem, quæ legitur ap. Æschyl. Suppl. 850, omisisse.
- Δράκωντος. Etym. M. 287, 14: Δράκωντος. Σοφοκλῆς Τυρπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηναῖα δοκεῖ παρ' αὐταῖς ἀλλοίωσι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατρῶσιν. [ὅτι] συναλλίζονται κατὰ τὸ εἶδος Κέκροπι ὄντι διφρεῖ. [ὅτι] συναλλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῷ θεῷ. Nihil annotant Interpp., et glossa ipsa est vel corrupta vel e pluribus temere conflata. Eadem fere Suidas et Hesych. sed brevius.
- * Δρακιά· γύλλα. Σικελοί. Hesych. Emendant γολλία, *numuli minuti*, multitudo stipis aut parvæ pecuniæ, quantum æris τῷ δρακί, pugno, comprehendi potest.
- * Δρακονθόμιλος, ὁ, ἡ, *serpentibus scatens*, Æschyl. Suppl. 264 ex emendatione Bothii, quam recepit Wellauer. Etenim Vulgata: δράκονθ' ὄμιλον ξυνοικίαν, solet ita explicari, ut dictum sit pro δράκόντων ὄμιλον ξυνοικίαν. Quod quam durum sit et vix ferendum, per se apparet. Similitudinem aliquam habet Eurip. Phoen. 1135 Matthiæ, 1165 Bothe: ἐκατὸν ἐχίδνας ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῆ, ὕδρας κ. τ. λ., ubi Both. emendavit ἐκατοντεχίδνης. . . . ὕδρας, ex Adī. ἐκατοντέχιδνος, cuius nulla alibi exstant exempla. Audacissimos fuisse Tragicos, imprimis Æschylum, in vocabulis novis componendis et fingendis, patet et ex ipsis vel leviter inspectis et ex cavillationibus Aristophanis.

- * *Δρακοντίαις*, ὁ, mirum genus lapillorum in capitibus serpentum Libycorum, quos Posidippus ap. Tzetz. Chil. VII, 655 ita describit: λίθοι τινές, τὴν κλῆσιν δρακοντίαι, ἀντόγλυφοι τυγγάνοντες, ὧν ἐν ἐνὶ καὶ ἄρμα ἐγγεγλυμμένον κατιδεῖν αὐτοφυσῶς πως.
- * *Δρακοντοκτονία*, ἡ, *cædes draconis*; Argum. Pyth. Pind. p. 298, med. Boeckh.
- * *Δρακοντοτριχόω*, *serpentes capillorum loco gero*. Tzetz. Chil. V, 720.
- * *Δράλαινα*: λάμνα. Κῶοι. Hesych. Annotant Interpp., λάμνα esse Latinorum *lamina*. Sunt qui pro λάμνα suadeant λέαινα.
- * *Δραρεῖς*: δραστικοί, Hesych. Sed glossa videtur ex errore orta, quum auctor formam *δραρεῖς*, 2 Pers. Fut. e *δραίνω*, pro *Adi. sumeret*.
- * *Δράξων*: ἡ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς καθ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δρατιομένους καὶ ἀρπάζοντας. . . . Εἰς τὸ Διογέτους εὔρον ἐγὼ δράξων σημαίνειν ποροβοσκόν. Etym. M. 286, 33.
- * *Δραπέτευμα*, i. q. *δραπέτευσις*, Antiattic. Bekk. p. 88, 20, e Diocle.
- * *Δράπων*: ὁ δραπέτης. Zonar. 570.
- * *Δράσμι*. Hesych. *δρασμῶτων πανουργημάτων*.
- * *Δρουστή*, i. q. *θεράπεινα*, Schol. Od. A, 123, ubi hæc vox legitur tanquam varietas scripturæ in ipso Hom. loco: ἅμα δραστῆ pro vulgata ἅμ' Ἀδρήστη.
- Δραχμεῖος*, Antiattic. Bekk. p. 90, 26, *δραχμεῖον*: τὸν δραχμῆς ἄξιον. Corrige *δραχμαῖον*.
- * *Δρέγμονες*: οἱ νεγροί, Hesych. Sunt qui legant *νεβροί*.
- Δράω*. Thucyd. 3, 54, Perf. pass. *δέδρασμα*. Tzetz. Chil. II, 73: τὴν Δακίαν ὑπὸ Ρωμαίους δράσας, quum *Daciam Romanis subiecisset*.
- * *Δρέμμα*: κλέμμα. οἱ δὲ κλάσμα. Hesych. Est e *δρέπω*.
- * *Δρηῆς*: στρουθοί. Μακεδόνες. Hesych. Et mox infra *δρικημά*: ὄρηια ποιά. Sunt qui suadeant *δρίκλαι*.

- * *Δριμυγμός*, i. q. *δριμύτης*. Tzetz. Chil. XI, 374. Verbo *δριμύσσω* utitur metaphoricè præter Nicandrum Eustathius, II. p. 1061, 5.
- * *Δρίς*· *δύναμις*. Et * *δριωδόνες*· *θεοί*, παρὰ *Λακεδαιμονίους τιμώμενοι*, Hesych. Volunt *δρίς* esse i. q. *ἴς*, et *δριωδόνες* pro *δριωηδόνες*, *valentes*.
- * *Δρίφακτος*· *κράββατος*. Hesych. Est metathesis pro *δίφραξ*, quemadmodum *δρίφος*, quod sequitur.
- Δρίφος*, *δρίφος* *Συρακούσιοι*. *φέρ' ὦ τὸν δρίφον*. *δίφορος γὰρ καὶ δρίφος*. Etym. M. 287, 50. Et Hesych. *δρίφον*· *τὸν δίφρον*. *Δοριεῖς καὶ Εὐστόχιος*.
- * *Δροϊός* et *δροός*. Hesych. *δροϊόν*· *καλόν*. *Κρηῖτες*. Et *δροόν*· *ἰσχυρόν*, *Ἀργεῖοι*.
- * *Δρομαλός*. *λαγῶδς ὃ ἐν δρόμοις ἀλισκόμενος*. Hesych. *Δρομάς*· *ἡ ἔταιρα*, Hesych. Nempe: *quæ per plateas discurrit*, opp. *οἰκουρὸς γυνή*.
- * *Δρομιάμφιος* i. q. *ἀμφιδρόμιος*. Hesych. *δρομιάμφιον ἤμαρ*· *ἀμφιδρόμια*. Quod quid sit in sacris nataliciis, norunt omnes.
- * *Δρομιχαίτης*. Eustath. 145, 3: *χαίτη* . . . *ἀίσουσα ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ μάλιστα τοῖς δρομιχαίταις*. Et p. 773, 22: *δρομιχαίτης ἵππος*. Videtur fuisse genus aliquod equorum velocium et bene iuatorum.
- Δρόμων*. Leo Diac. p. 7, 18: *πυρφόρους τριήρεις* . . . *δρόμονας ταύτας Ρωμαῖοι καλοῦσι*. Zonar. p. 570: *δρόμων*· *εἶδος πλοίου*. Adde Io. Malal., qui sæpius hanc vocem de navibus ponit. Vide Indic.
- * *Δροπίσκος*, calathus ad poma decerpta reponenda. Hesych. *δροπίσκος*· *κάλαθος*. Cfr. *δρόπις* ap. Schueid. in *δρέπω*.
- * *Δρονάζω*. Hesych. *δρονάζειν*· *φλυαρεῖν*. Et * *δροναστάι*· *ἄδικοι*. *ψεύσται*.
- * *Δροναχαρνεύς*. Zonar. 569: *Δροναχαρνεῖς*· *οἱ ἀναίσθητοι*. *ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι καὶ σκληροί*. Etym. M. p. 288, 15: *Δροναχαρνεῦ*· *δρόνιτε Ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε*. *ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ*

σκληροί. Hesych. Δρουχαρνεῦ. ἢ δροῦνε Ἀχαρνεῦ καὶ ἀναίσθητε. δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροί τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι. Consentit Suidas, nisi quod corrupte Δραχαρνεῦ. Cfr. de re Aristoph. Acharn. 180 sqq.

* Δρύμιος. Hesych. δρυμίους. τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιούντας. Vulgo putant hac voce significari hostes, qui inter arbusta latent et latrocinantur, vel qui arbores succidunt.

Δρύοχος. Præter significationem notiore Zonar. 569 commemorat aliam a Schneidero omissam; δρυόχους τὰς πελέκεις· οἱ μὲν κολίκους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν. Etym. M. p. 288, 38 eadem habet atque addit: οἱ δὲ μολιβᾶς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν, ἔπειτα τὸν κύκλον ἄνω ἐπικείμενον. Hesych. δρυόχοι τῶν σιδηρῶν πελέκειων αἱ ὀπαι εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνέριεται. Patet has glossas respicere ad Hom. Od. T, 574, ubi Eustathius, explicata prius vulgata scriptura (τοὺς πελέκειας.... ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας), ἰστέον, inquit, ὅτι τινὲς ἔγραψαν δρυόχους ὡς δώδεκα. οἱ δρυόχους μὲν εἶπον πελέκεις, οἷς διὰ τῶν τρημάτων δρυίνους στελειοὺς ἔστιν ἐτέχεσθαι.

* Δρυπολέω. Suidas, p. Zonar. 574: δρυπολεῖν τὸ ξύλοις πολιορκεῖν· Hesych. δρυπολεῖ. ταλαίπωρεῖ. ὀρειβατεῖ. περιπολεῖ ὄρη. Eustath. 1726, 10: ἐλέγετο καὶ δρυπολεῖν τὸ ξύλοις ἀπλῶς πολιορκεῖν ἢ τὸ κακοηθίζεσθαι, ὡς καὶ τοῦτο φασὶν οἱ παλαιοί, ἀπὸ παροιμίας τῆς, ἄλλην δρυῖν βαλάνιζε.

* Δρύπομαι. Zonar. 573: δρυπόμενοι· τρυγῶντες. Et eadem pag. δρέπεται· θεριζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται. Pag. 572 idem: * δρωπὰ· τὰ δρεπτὰ ἦτοι τὰ τειρυγημένα ἢ τὰ δρέπανα. Etym. Gud. p. 152, 30: δρωπὰ, τὰ δρέπανα.

* Δρυφακτικός. Etym. M. 719, 2: σκρίμιον τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

Δυναστευτικός. Schneid. hanc vocem addubitat, quam e solo Demetrio Phaler. laudat. Utitur ea Eustath. II. p. 1062, fin.

* *Δυοχόω*. Hesych. δυοχοῦ. πωματίζει, παρὰ Δημοκρίτῳ ἤγουν πωμαίνει, σκεπάζει. Et mox infra δυοχῶσαι πωμασαι.

* *Δύρομαι*. Hesych. et Eurip. Hec. adde Soph. Oed. Tyr. 1218, ubi coniectura Seidleri, Erfurdio et Hermannno probata, hanc vocem restituit.

* *Δυσάητος* i. q. *δυσαής*. Zonar. p. 583. Cyrill. ms. I. ad h. I.

Δυσαλθής. Hanc vocem Schneider poeticam pronuntiat. Habet tamen Dio Cass. 1301, 13, *δυσαλθέα νοῦσον*, et ap. Zonar. p. 583 Editor laudat hanc vocem ex Hippocrate.

Δυσανταγώνιστος. Pollucis auctoritati adde Schol. Pind. Ol. VIII, 28.

Δυσαπάντητος. Hesychii et Suidæ auctoritati adde Eustath. II. p. 1054. 30.

Δυσαπόσπαστος. Charitonis auctoritati adde Tzetz. Chil. XII, 553: ἀποφυγή *δυσαπόσπαστος*.

* *Δυσαρέστητος* i. q. *δυσάρεστος*. Tzetz. Chil. V, 954.

* *Δυσάρκτιος*, *borealis*, *glacialis*. Ap. Theodos. Acroas. VI, 67 legitur: Βορέῳ πνέοντος εἰσβολαῖς *δυσπράκτιος*, *Borea spirante vehementi impetu*. Forma illa *δυσπράκτιος* nova quidem est et insolita, sed videtur tamen ferri posse et ita explicari, ut sit i. q. *δύσπρακτος difficilis*. Sed Editor non sine probabilitate quadam emendat *δυσαρκτίος*, quod quum novum sit vocabulum, affert e Plutarch. Vit. Sert. cap. 17 *ἐπάρκτιος*, et e Manass. Chron. p. 72, 13 *προσάρκτιος*. *Προσάρκτιος*, ut hoc addam, legitur præterea ap. Tzetz. Chil. XI, 942, 952.

* *Δυσαύλητος* *δυσεγκλήμων*. Hesych. Utraque vox deest in Lexicis. Pro *δυσαύλητος* fortasse scribendum *δυσαρέστητος*.

- * *Δυσγέρων*, senex miser. Theodos. Acroas. IV, 120.
Δυσδιάβατος. Xenophonti adde Dion. 244, 36; 792, 83.
Δυσδιέξοδος. Diod. Sic. adde Dion. Cass. 958, 28.
Δυσείσβολος. Tzetz. Chil. I. 747 τὰ δυσείσβολα Substantive de montium faucibus et angustiis.
Δυσέκβατος. Dionis Cass. auctoritati adde Tzetz. Chil. IV, 95; XI, 551.
- * *Δυσεξέλευτος* i. q. *δυσέκβατος*. Tzetz. Chil. XI, 556.
- * *Δυσέξιτος* i. q. *δυσέξιτος*. Zonar. 575.
- Δυσέρως*, τοῦ *δυσέρωτος*, Schneid. Verum Anektd. Bekk. p. 1197 *δυσέρως*, τοῦ *δύσερω* (sic).
- * *Δυσήνυστος*, i. q. *δυσήνυτος*. Zonar. 583.
- * *Δυσκάτοχος*, ad retinendum et coercendum difficilis Etym. M. 292, 2: *δυσηνίους*· *δυσπειθεῖς*, *ἀνυποτάκτους*, *δυσαγώγους*, *δυσμετόχους*. Corrige *δυσκατόχους*. Eandem glossam habet Suida s. v. *δυσηνίους*, ubi iam Æmilius Portus mendum suspicatus est. Nihilominus tamen minus Schneider ex hoc Suidæ loco recepit *δυσμέτοχος*.
- * *Δυσκλήρημα*, i. q. *δυσκληρία*. Tzetz. Chil. III, 303.
- * *Δυσκλήρωτος* i. q. *δύσκληρος*. Schol. Pind. Ol. VIII, 33.
- * *Δύσμαιναι* αἱ ἐν Σπάρτῃ χωρίτιδες *Βάχαι* (*Bacchar rusticæ*). Hesych. Deducunt e *μαίνομαι*.
- * *Δυσμάραντος*, quod *vix marcescit*. Phrynich. Bekk. 35, 8: *δυσμάραντον κακόν*. τὸ ἄπανστον κακὸν καὶ ἀειθαλές.
- * *Δυσμετάληπτος*, ad intelligendum difficilis, Eustath. 843, 22.
- Δύσνομος*. Auctoritatibus h. vocis adde Tzetz. Chil. VIII, 936.
- * *Δύσορφνος* et *δυσόρφνεος* i. q. *δυσόρφναιος*, Zonar. p. 583. Posteriores formas novit Hesych., quam in *δυσόρφναιος* mutant Interpp.
- Δυσπαρακολούθητος*. Schol. Aristoph. Nub. 631: *σκαιούς τούς ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρακολουθήτους ἔλεγον*.

- * *Δυσπειστέω*, sum *δύσπειστος*. Tzetz. Chil. VII. 34.
- * *Δυσπεριπάτητος*, i. q. *δυσπεριόδεντος*. Zonar. 581.
- * *Δυσπαχύς* vel *δυσπηχύς*. Ex Herodiano *περὶ μονήρους λέξεως* p. 1 *Neue* inter fragm. Sapphica refert: *ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανῶ δυσπαχέα*, atque, mutato *οὐ* in *πόλον*, vertit: *ac tangere mihi videtur polum coeli immensum*. Est igitur ex Adi. *δυσπαχύς*. Aliter Welcker (Jahns Jahrb. VI, 4, p. 414) "der nicht Arms genug zu etwas hat."
- Δυσπινής*. Auctoritatibus h. v. adde Sophocl. Oed. Col. 1597.
- Δυσπολέμητος*. Æschyl. exemplo adde Dion. Cass. 184, 89; 443, 87; 741, 83.
- * *Δύσπορθμος*, *importuosus*. Tzetz. Chil. X, 971: *ἢ Σκύλλα πέφυκε τὶ τῶν ἀκροτηρίων, πάνυ δεινὸν καὶ δύσπορθμον ἔρμασι τὲ καὶ πέτραις*.
- Δυσπρόσιτος*, Schneider *ἀμαρτύρως*. Legitur hæc vox ap. Euripid. Iph. Aul. 345; Dion. Cass. 244, 36; Theodos. Acroas. V, 7.
- Δυσπροσπέλαστος*. Schneider *ἀμαρτύρως*. Exemplum dabo qualecunque, 2 Macc. XII, 21.
- * *Δυσσιβήτος* ὁδὸς ἢ *δυσπεριπάτητος*. Zonar. p. 581.
- Δυστόπαστος*. Plutarcho adde Eurip. Troad. 885; Suppl. 138.
- Δύστοπας*, Adv. *δυστοπωτάτως* ap. Zonar. 586.
- Δύστιχος*. Etym. Gud, 426, 40: *δύστιχος ὀλέρα*. Corrigere *δίστιχος* s. *δίστοιχος*.
- * *Δυστραχηλώω*; sum *contumax et ferox*, metaphora ab equo sumpta. Tzetz. Chil. I, 427.
- * *Δυστροπικός*, i. q. *δέστροπος*. Schol. Aristoph. Ran. 849: *λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρουφνὸς ἀστραγάλους. οἱ τοιοῦτοι δὲ δυστροπικοὶ εἰσιν ἐν τῷ παιζειν*.
- Δυσχέρασμα*. Vide locum incerti scriptoris ap. Suid. s. v. et Zonar. p. 582.
- * *Δυσχρανής*. *ἀνχητός*. Hesych. Est e *χραίνω*.

- * *Δυσγραής*: *δυσχερής*. Hesych.
- * *Δυσωδέω*, *male oleo*. Tzetz. Chil. XIII, 394.
- * *Δυσωχέω*. Hesych. *δυσωχεῖν* *δυσχεραίνειν*.
Δυωδεκάπολις. Ap. Herod. VII, 95 Schweigh. restituit οἱ δυωδεκαπόλιες Ἰωνες. Vide *δυωδεκάπολις* ap. Schneid. in Addendis.
- Δωδεκάθεος*. τὰ δωδεκάθεον, *aræ duodecim deorum*. Schol. Pind. Ol. XI, 61.
- * *Δωδεκάκυκλος*, *duodecim circularum*. Schol. Pind. Ol. VI. 124.
- * *Δωδέκαρχος* i. q. *δωδεκάρχης*. Bekk. Anecd. p. 235, 16.
- * *Δωδεκετηρίς*, *duodecim annorum periodus*; Tzetz. Chil. II, 884, de Cyclo Metonico. Ap. eundem XII, 152 commemoratur liber Orphei, qui inscribitur *δωδεκετηρίδες*, et videtur ad fastorum genus pertinuisse; Vide Ed. Orph. Herm. p. 494. Adv. * *δωδεκετεῶς* ap. Tzetz. Chil. V, 111: *δωδεκετεῶς λατρεύειν*, de Hercule Eurysthei iussis inserviente.
- * *Δῶλα*. ὄτα. *Κρηῖτες*. Hesych.
- * *Δώραξ*: *σπλήν*, ὑπὸ *Μακεδόνων*.
- * *Δωρηφορέω* i. q. *δωροφορέω*, Dio Cass. 255, 86, ubi vide Sturzii annotationem.
- * *Δωρογραφή*. ὅταν τις αἰτίαν ἔχη τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. Zonar. 588; Suidas. Rectius Harpocraton *δώρων γραφή*.
- Δώτωρ*. Auctoritatibus huius vocis adde Andromachi Theriac. ap. Tzetz. Chil. XII, 29; Callimachi Hymn. in Ion. v. 91, 92.
-

Skoleefterretninger.

Necrolog.

Den 17de Juli 1832 afgik ved Döden Skolens emeriterede Rector, Prof. og Mag. Laurits Severin Lund. Han var födt den 1ste Januar 1754, i Öster Marie Sogn paa Bornholm, hvor hans Fader Johannes Georg Lund var Sognepræst. Underviist af Faderen hjemme, blev han optagen som Discipel i Herlufsholms Skoles 3die Classe i en Alder af 12 Aar, og derfra efter 4 Aars Forløb dimitteret til Universitetet i Kjöbenhavn i Aaret 1770. I November Maaened 1781 blev han beskikket til Hörer ved Herlufsholms Skole. Under sit Ophold der tog han Magistergraden ved Kjöbenhavns Universitet. I Aaret 1791 beskikkedes han til Conrector ved den lærde Skole i Randers, og vicarierede der som Rector i Aarene 1803, 1804 og 1805. I Aaret 1806 udnævntes han til Rector ved samme Skole og i Aaret 1815 meddeelttes ham Professors Rang. Han har i Alt dimitteret 110 Disciple, nemlig 22 som Vicarius Rectoris og 88 som Rector. I Aaret 1830 den 28de September entledigedes han i Naade fra sit Embede med Pension, efter 49 Aars Tjeneste i Skolefaget. I Aaret 1791 havde han giftet sig med sin nu efterlevende Enke, Ulriche Christiane Lund, og efterlader 7 Börn.

Om Lærerne.

Ved Begyndelsen af indeværende Skoleaar ønskede Adjunct Ussing, der i forrige Skoleaar som Adjunct havde læst Historie og Geographi i alle Classer og Tydsk i 2den og 3die Classe, samt som Timelærer Mathematik i de 3 överste Classer og Dansk i 2den Classe, paa Grund af svageligt Helbred at ophöre med sine Functioner som Timelærer, og tillige, om muligt, at tilstaaes nogen Lettelse i de ham som Adjunct paaliggende Functioner. Dette foranledigede at Premierlieutenant i Artilleriet v. Klubien blev fra 1ste Octb. 1831 antaget som Timelærer i Mathematik, og at Adjunct Kruse overtog Timerne i Tydsk i 2den og 3die Classe, samt Dansk i 2den Classe, mod at afgive Religionsunderviisningen i de 2 nederste Classer til Overlærer Wohnsen, der atter afgav 5 Timer i Latin i överste Classe til Rector. Herved opnaaedes en större Eenhed i Underviisningen, i det intet Fag i samme Classe blev, som i Fjor var Tilfældet, deelt mellem 2 Lærere, hvilket altid er en Ulempe, om end locale og temporaire Omstændigheder stundom kunne gjøre det nödvendigt. Ligeledes blev, saavidt muligt, ethvert Fag alle Classer igjennem overdraget til een Lærer alene, undtagen hvor Fagets Vigtighed fordrede et saadant Timeantal, at een Lærer ikke kunde besörge Underviisningen i alle Classer. Saaledes have da i indeværende Skoleaar Fagene været fordeelte paa följende Maade: Rector Græsk i

de 3 öfverste Classer og Latin i öfverste; Overlärer Woh nsen Religion i alle Classer og Latin i 3die; Adjunct Simony Latin i de to nederste Classer; Adjunct Ussing Historie og Geographi i alle Classer; Adjunct Kruse Fransk, Tydsk og Dansk i de 3 öfverste Classer og Hebraisk i de to öfverste; Premierlieutenant v. Klubien Mathematik i de 3 öfverste Classer; Timelärer Möller Dansk og Regning i nederste Classe, og Calligraphi i de 3 nederste Classer. Underviisningen i Gymnastik maatte i de haardeste Vintermaaneder afbrydes, da intet Locale haves til at foretage disse Övelser under Tag; men ved Foraarets Begyndelse har Læreren i Gymnastik Premierlieutenant v. Würtzen i de sædvanlige 6 Timer ugentlygt fortsat disse for Ungdommens Sundhed og Munterhed saa særdeles gavnlige Övelser. Gymnastiken uberegnet undervises ugentlygt i 152 Timer, nemlig 41 i öfverste Classe, 39 i 3die, 39 i 2den, og 33 i nederste Classe, af hvilke Rector besörger 30 Timer, Overlärer Woh nsen 25, Adjuncterne Simony og Kruse hver 24 Timer, Adjunct Ussing 20, Premierlieutenant v. Klubien 12, og Timelärer Möller 17. For at give et Overblik over Fagfordelingen, Skoletiden, Antallet af de til enhver Underviisningsgreen bestemte Timer etc. aftrykkes her den ved Directionens Resolution af 22de Octbr. 1831 approberede Lectionstabel. Lærernes Navne betegnes ved Begyndelsesbogstaverne F, W, S, U, Kr, Kl, M.

Lectionstabel for Randers lærde Skole.

Timer.	Classe.	Mandag.		Tirsdag.		Onsdag.		Torsdag.		Fredag.		Löverdag.	
8-9.	4.	Latin.	F.	Latin.	F.	Latin.	F.	Latin.	F.	Latin.	F.	Latin.	F.
	3.	Historie.	U.	Geogr.	U.	Fransk.	Kr.	Geogr.	U.	Fransk.	Kr.	Hebraisk.	Kr.
	2.	Fransk.	Kr.	Fransk.	Kr.	Latin.	S.	Fransk.	Kr.	Latin.	S.	Mathem.	Kl.
	1.	Latin.	S.	Latin.	S.	Dansk.	M.	Latin.	S.	Dansk.	M.	Latin.	S.
9-10.	4.	Fransk.	Kr.	Tydsk.	Kr.	Hebraisk.	Kr.	Fransk.	Kr.	Tydsk.	Kr.	Hebraisk.	Kr.
	3.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Cræsk.	F.
	2.	Latin.	S.	Latin.	S.	Historie.	U.	Latin.	S.	Calligr.	M.	Latin.	S.
	1.	Historie.	U.	Geogr.	U.	Latin.	S.	Geogr.	U.	Latin.	S.	Dansk.	M.
10-11.	4.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.	Græsk.	F.
	3.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.	Latin.	W.
	2.	Historie.	U.	Geogr.	U.	Mathem.	Kl.	Geogr.	U.	Mathem.	Kl.	Historie.	U.
	1.	Dansk.	M.	Calligr.	M.	Historie.	U.	Calligr.	M.	Calligr.	M.	Calligr.	M.
11-12.	4.	Lat. Stil.	F.	Lat. Gram.	F.	Latin.	F.	Lat. Stil.	F.	Lat. Stil.	F.	Latin.	F.
	3.	—	—	Religion.	U.	—	—	Religion.	W.	Calligr.	M.	Religion.	W.
	2.	Religion.	W.	—	—	Religion.	W.	—	—	Religion.	W.	—	—
	1.	Calligr.	M.	—	—	Regning.	M.	—	—	Historie.	U.	—	—

2-5.	4.	—	Mathem. Kl.	Mathem. Kl.	Mathem. Kl.	Geogr. U.	Mathem. Kl.
	3.	Lat.(Antiq.)W.	Lat. Stiil. W.	Lat. Stiil. W.	Lat. Gram, W.	Lat. Stiil. W.	Lat. Stiil. W.
	2.	Mathem. Kl.	Lat. Stiil. S.	Calligr. M.	Calligr. M.	Lat. Gram. S.	Lat. Stiil. S.
	1.	Latin. S.	Regning. M.	Latin. S.	Latin. S.	Regning. M.	Regning. M.
3-4.	4.	Historie. U.	Religion. W.	Dansk. Kr.	Dansk. Kr.	Religion. W.	Religion. W.
	3.	Tydsk. Kr.	Mathem. Kl.	Mathem. Kl.	Mathem. Kl.	Historie. U.	Mathem. Kl.
	2.	Lat. Gram. S.	Tydsk. Kr.	Lat. Gram. S.	Lat. Stiil. S.	Tydsk. Kr.	Dansk. Kr.
	1.	Religion. W.	Latin. S.	Religion. W.	Religionn. W.	Latin. S.	Latin. S.
4-5.	4.	Religion. W.	Geogr. U.	Græsk. F.	Historie. U.	Dansk Kr.	Historie. U.
	3.	Fransk. Kr.	Dansk. Kr.	Historie. U.	Dansk. Kr.	—	Tydsk. Kr.
	2.	Græsk. F.	Græsk. F.	Dansk. Kr.	Græsk. F.	Græsk. F.	Græsk. F.

Gymnastik i Sommermaanederne een Time dagligt fra 7-8 eller 8-9 om Eftermiddagen, efter Aars-tidens Beskaffenhed. I Vintermaanederne de to nederste Classer fra 11-12 hver Tirsdag, Torsdag og Lø-verdag Formiddag, de to øverste Classer samme Time de 3 øvrige Dage af Ugen, hvorved Rectors Time i øverste Classe fra fra 11-12 disse Dage henlægges til 7-8 Formiddag, og Timelærer Möllers Time i 5die Classe om Fredagen fra 11-12 henlægges til 4-5 Eftermiddag.

Om Disciplene.

Ved forrige Skoleaars Slutning var Disciplenes Antal 33, fordeelte i 4 Classer. Ved indeværende Skoleaars Begyndelse optoges 16 nye Disciple, hvortil i Aarets Løb kom endnu 2. Af de ældre Disciple udmeldtes 4, af hvilke de 2 havde været ustuderende og nu anbragtes ved Handelen. Den samtlige Freqvents er saaledes for nærværende Tid 47, foruden Disciplene i en Forberedelsesklasse, som endnu inden forrige Skoleaars Udgang med den Kongelige Directions Approbation blev oprettet af Adjunct Kruse under Skolens Rectors Tilsyn, efter de Principer, som ere udviklede i Skolens Program for 1831 Pag. 72. Forrige Aar havde Skolen ingen Dimittender, i Aar agtes de 4 øverste dimitterede. For Fuldstændigheds Skyld aftrykkes her en Liste over Disciplene i den Orden, hvori de efter Censuren for Juli Maaned sidde hver i sin Classe.

IV. Classe.

1. Lars Tønnes Frederik Ravn, Søn af Pastor Ravn i Dalbynder ved Randers.
2. Meier Marcus Meier, Søn af Kjøbmand Meier i Randers.
3. Morten Mortensen Hassing, Søn af Smedemester Mortensen Hassing i Hobroe.
4. Christian Valdemar Selmer, Søn af Kjøbmand Selmer i Randers.

5. Gottfred Caspersen, Sön af Kjöbmand Caspersen i Randers.
6. Hans Frederik Poulsen, Sön af Justitsraad Poulsen i Randers.
7. Balthasar Christopher Böggild, Sön af Kjöbmand Böggild i Aalborg.
8. Povel Christian Sinding, Sön af Skolelærer Sinding i Alsted ved Soröe.
9. Niels Anthon Ammitzböll, Sön af afdöde Procurator Ammitzböll i Randers.
10. Otto Friis, Sön af afd. Pastor Friis i Aarslev.
11. Lars Mammen Qvitzau, Sön af Kjöbmand Qvitzau i Randers.
12. Hans Muus Fog, Sön af Assessor og Toldinspecteur Fog i Randers.
13. Jörgen Möller, Sön af afdöde Kjöbmand Möller i Randers.

III. Classe.

1. Otto Marsvin Laurberg, Sön af Godsforvalter Laurberg paa Benzon ved Grenaae.
2. Thomas Neergaard Wesenberg, Sön af Krigsraad og Herredsfoged Wesenberg ved Randers.
3. Werner Christian Plesner, Sön af Præst og Seminarieforstander Plesner i Lyngbye ved Grenaae.
4. Hans Philip Plesner, Sön af afdöde Amtsprovst Plesner i Örsted ved Grenaae.
5. Carl Diderik Lorenz, Sön af Kammerherre og Amtmand Lorenz i Randers.

6. Christen Evaldsen, Sön af Skipper Evaldsen i Randers.
7. Wichmann Blauenfeldt, Sön af Organist Blauenfeldt i Randers.
8. Christian Frederik Cai Reiersen, Sön af Cancelliraad og Herredsfoged Reiersen i Randers.
9. Anders Rudolf Jensen, Sön af Procurator Jensen i Randers.
10. Edvard Julius Leopold Wohnsen, Sön af Overlærer Wohnsen i Randers.
11. Michael Simon, Sön af Kjöbmand Simon i Randers.
12. Jacob Henrik Jörgensen, Sön af Cancelliraad og Districtschirurg Jörgensen i Randers.

II. Classe.

1. Michael Ambrosius Dazet, Sön af Coffardicaptain Dazet i Randers.
2. Gilbert Preysz, Sön af Kjöbmand Preysz i Randers.
3. Johan Henrik Theodor Sabroe, Sön af Skolelærer Sabroe i Nykjöbing paa Morsöe.
4. Carl Peder Nicolai Lambrecht, Sön af afdöde Krigsraad Lambrecht paa Bornholm.
5. Johan Carl Vilhelm Tolstrup, Sön af Cancelliraad Tolstrup i Grenaae.
6. Leveng Wulff, Sön af Kjöbmand Wulff i Randers.

7. Johan Vilhelm Ludvig Dahl, Sön af Pastor Dahl i Glenstrup ved Randers.
8. Rasmus Knudsen, Sön af Skibscaptain Knudsen i Nimtofte ved Grenaae.
9. Edvard Deodatus Kyhnel, Sön af Bye- og Raadstueskriver Captain Kyhnel i Randers.

I. Classe.

1. Jean Jaques Holm, Sön af Regimentschirurg Holm i Randers.
2. Nicolai Andersen, Sön af Hospitalsforstander Andersen i Randers.
3. Laurits Wohnsen, Sön af Overlærer Wohnsen i Randers.
4. Jens Mathias Blicher, Sön af Major i Artilleriet v. Blicher.
5. Carl Rasmus Starck, Sön af Krigsraad og Toldinspecteur Starck i Grenaae.
6. Rudolf Mathiesen Jensen, Sön af Procurator Jensen i Randers.
7. Christen Sörensen, Sön af Kjöbmand Sörensen i Randers.
8. Carl Rasmus Maro Ammitzböll, Sön af af-döde Procurator Ammitzböll i Randers.
9. Gottfred Caspersen Faith, Sön af Apotheker Faith i Randers.
10. Jens Christian Ferslöv, Sön af Veipiqueur Ferslöv i Randers.

11. Vilhelm Julius David, Søn af Kjøbmand David i Slagelse.
12. Christian Wilde, Søn af Kammerraad Wilde i Randers.
13. Frederik Sophus Wildenradt, Søn af Kammerherre og Oberst v. Wildenradt i Randers.

Om Skolens Beneficier og Stipendier.

I indeværende Aar have 15 Disciple nydt Beneficium af fri Underviisning, og af disse have 4 tillige oppebaaret mellemste Stipendium af 35 Rbdlr., og 5 laveste Stipendium af 20 Rbdlr. aarligt, tilsammenlagt 240 Rbdlr. Desuden blive af saadanne Legater, der ikke ere inddragne under Skolens almindelige Stipendiefond, følgende Summer aarligt uddeelte eller oplagte til næste Aar:

	Sedl. og Tegn.
1) Overskydende Renter af de Brochske Legater efter Fundatsens §. 8 . . .	25 2/3 - 7/8 - 1/3
2) Flittighedsbelønninger af de Brochske Legater efter Fundatsens § 11 . . .	26 — 2 — 6—
3) Stipendium til en Student fra Randers Skole eller en Discipel ved hans Dimission efter Fundatsen for de Brochske Legater §. 10	56 — 5 — 6—
4) St. Mortens Kirkes Stipendium, 20 Rbd. Sölv	20 — 3 — 12—
Lateris	128 2/3 5 7/8 8 1/3

Sedl. og Tegn.

Transports - 128 2/3 5 mk 8 /3

5) Det Fosieske Legat, hidtil 4 Rbd. S. . 4 — — — 12 —

Summa - 133 2/3 - mk 4 /3

Hertil kommer endnu det Lassenske Stipendium 42 Rbdlr. 37 Sk. Sölv aarligt, som uddeles af Biskoppen over Sjællands Stift til en Dimittend fra Randers Skole, og i Tilfælde at ingen dimitteres, oplægges til næste Aar. Saaledes bliver altsaa aarligt uddeelt noget over 400 Rbdlr. til Understöttelse for værdige og trængende Disciple eller Dimittender fra Randers Skole. St. Mortens Kirkes Stipendium grunder sig paa et allerhöieste Rescript af 11te Marts 1796, der indeholder den Bestemmelse: „at Randers Skole for Afstaaelsen af den Rettighed at beskikke Underdegne, der hidtil har været en Understöttelse for en fattig og duelig Discipel skal nyde af Kirken 20 Rbdl. aarligt til et Stipendium for en Discipel i överste Lectie.” Disse 20 Rbdl. synes efter Skolens Regnskabsprotocol ikke at være blevne erlagte förend fra Aaret 1806; men ere siden den Tid regelmæssig indbetalte hvert Aars Juni Termin, og det siden Rigsbankens Oprettelse med 20 Rbdlr. Sölv. Dog ere de ifölge Regnskabsprotocollen ikke blevne anvendte til Stipendium, men komne Skolekassen tilgode, indtil det ved Resolution af den kongelige Direction under 23de Juli 1831 bevilgedes, at de for Fremtiden maatte anvendes efter deres oprindelige Bestemmelse. Paa samme Maade var Uddelingen af

det Fosieske Legat for en Tid ophört, hvorfor Skolekassen efter Directionens Resolution under 23de Juli 1831 har refunderet dette Legats Fond 30 Rbdlr. Sölv.

Af de Stipendier, der af Skolens almindelige Stipendiefond bevilges Disciplene, udbetales i Almindelighed kun $\frac{1}{3}$ strax, de övrige $\frac{2}{3}$ henlægges til Stipendiaternes Fornödenheder i det förste Aar efter deres Dimission. Disse Oplagspenge, der för henlaae i Skolekassen, blive for Fremtiden med den kongelige Directions Approbation af 23de Juli 1831 indsatte i Randers Byes Sparekasse for at gjöres frugtbringende for vedkommende Stipendiater. Da samme Princip er fulgt med Hensyn til de private Legater, der maatte oplægges, have Skolens Stipendiater for nærværende Tid, hver under sin forskjellige Conto, indestaaende i Sparekassen en rentebærende Sum af omtrent 600 Rbdlr.

Om Lære- og Læsebøger.

Heri er ingen væsentlig Forandring skeet, uden at Langes græske Grammatik og sammes græske Læsebog med den kongelige Directions Samtykke ere indførte istedet for Nissens græske Grammatik og Blochs græske Læsebog. De latinske og græske Forfattere, som i indeværende Skoleaar ere blevne læste, ere følgende :

I 4de Classe de 2 sidste Böger af Horatses Oder; 1ste, 2den og 6te Bog af Virgils Æneide; 3die Bog af

Ciceros Skrift om Taleren; sammes Tale for Milo; 7de Bog af Livius; de 5 sidste Böger af Homers Iliade; de 2 sidste Böger af Xenophons Memorabilia Socratis; Herodots 6te Bog; Johannes Evangelium; Euripides's Phoenicierinder. Desuden have de ældre Disciple repeteret de Pensa, som i foregaaende Skoleaar vare blevne gennemgaaede.

I 3die Classe Terentses Andria, Eunuchus og Heautontimorumenos; 5te, 6te og 7de Bog af Julius Cæsars galliske Krig; 20de, 21de og 22de Bog af Homers Iliade; 3die og 4de Bog af Xenophons Anabasis.

I 2den Classe Cornelius og Phædrus; Langes græske Læsebog.

I første Classe Bröders latinske Læsebog.

Den latinske og græske Grammatik gennemgaaes regelmæssig i alle Classer, selv den överste.

Om Skolens Bygninger, Bibliothek, Inventarium.

Da Skolens Bygninger forrige Aar bleve nderkastede en Hovedreparation for Skolekassens Regning til Belöb 388 Rbdr. 56 Sk. Repræsentativer, have ingen væsentlige Reparationer været nödvendige for i Aar, undtagen at Kjøkkenskorstenen er opført af ny for Skolekassens Regning. Bibliotheket er deels ved Indkjøb for Skolekassens Regning, deels ved Gaver og modtagne Leilighedsskrifter, blevet foröget med følgende Skrifter:

- I. N. Madvig, *Commentatio de L. Attii didascalidis*,
Havniæ 1831, 4.
- I. N. Madvig, *Commentatio de aliquot lacunis codicum Lucretii*. Havniæ 1832, 4.
- I. N. Madvig, *de emendatione locorum aliquot orationum Ciceronianarum*. Havniæ 1831, 4.
- L. Berg, *Oversættelse af et Fragment af Virgil, Stormen og Carthago*. Kjöbenhavn 1831, 8.
- Digte fra Oldtiden, oversatte og oplyste ved Meisling*. a) *De homeriske Hymner*. b) *Hercules's Skjold*. Kjöbenhavn 1831, 8.
- Xenophontis opera* ed. Schneider et Bornemann. VI voll. 8.
- Thucydidis opera*, ed. Franc. Goeller. II voll. 8.
Lipciæ 1826.
- Demosthenis opera*, ed. Reiskius *Editio correctior curante G. H. Schäfer*. Londini 1822-1827. IX voll. 8.
- Dionysii Halicarnassensis opera*, ed. Reiskius. Lipsiæ 1774—1777. VI voll. 8.
- Luciani opera* ed. Lehmann. Berolini 1822—1831, IX voll. 8.
- Corpus scriptorum Historiæ Byzantinæ*, auspiciis Niebuhrii. Bonnæ 1828—31. XI voll. 8.
- Hesychii Lexicon* ed. Alberti. Lugd. Bat. 1746. II voll. Fol. cum Supplementis Nicolai Schow.
- Auctarium Lexici Græci*. scripsit H. M. Flemmer. Havniæ 1831. 8 Partic. 2da.

- Bloch, Læren om de enkelte Lyd og deres Betegnelser i det gamle græske Sprog. Kbhvn. 1831, 4.
- Zumpt's lateinische Grammatik, Berlin 1828. 8.
- Schoells Geschichte der griechischen Litteratur, Berlin 1828—30. III Theile. 8.
- I. N. Madvig de coloniarum pop. Rom. jure. Havniæ 1832, 4.
- Winckelmanns Werke, Dresden 1808—22, VIII Bände mit 1 B. Kupf.
- Brøndsted's Reisen in Griechenland, zweites Buch. Paris 1830. Fol.
- Gesenii Thesaurus lingvæ Hebr. et Chald. Tomi I. fascic. I. Lipsiæ 1829, 4.
- Æ. Th. Clausen de Synesio. Havniæ 1831, 8.
- Fogtmann de authentia pastoralium Pauli epistol. Havniæ 1831, 4.
- Suhr, Bemærkninger om det lærde Skolevæsen. Kjøbenhavn 1831, 8.
- Nachtegall, Efterretninger om Gymnastikens Fremme i Danmark. Kjøbenhavn 1831, 4.
- Gjersing, om Agerdyrknings og Forstinstitutet paa Moerup. Slagelse 1831, 8.
- Estrup om Underviisning og Opdragelse ved Sorøe Academi. Kjøbenhavn 1832, 4.
- Thorups Skoletaler, 1ste Hefte. Ribe 1831, 8.
- Olafs Drapa Trygvasenar, utgefin af Sveinbirni Egils-syni. Videyar Klaustri 1832, 8.
- Fornmanna Sögur. Kjøbenhavn 1831, 6te Bind, 8.

- Oldnordiske Sagaer, 4de og 5te Bind. Kjöbenhavn
1831—32, 8.
- Beckers almindelige Verdenshistorie, oversat ved Riise, 12 Bind i 8. Kjöbenhavn 1822—29.
- Badens Danmarks Historie, 4de og 5te Bind. Kjöbenhavn 1831—32, 8.
- Daugaard om de danske Klostere. Kjöbenhavn 1830, 4. 2 Exemplarer.
- Velschow de institutis Danorum militaribus regnante Valdemaro secundo. Havnæ 1831. partic. 1ma, 8.
- Vita Lagonis Urne Episcopi Roskildensis. Scripsit P. E. Müller. Havnæ 1831, 4.
- Qvistgaard, Efterretninger om Slagelse By og Skole. Slagelse 1831, 8.
- C. Paludan Möller, om St. Hans Kloster i Odense. Odense 1831, 8.
- Hansen, Efterretninger om Byen Ribe. Ribe 1831, 8.
- Estrup, Tale paa Sorøe Academi, 28de Jan. 1832, 8.
- Nissen, Acta solennia scholastica. Havnæ 1831, 4.
- Fibiger, poematia duo, quibus examini publico scholæ Coldingianæ præluditur. Havnæ 1831, 4.
- K. Mannerts Geographi der Griechen und Römer. XV Bände, 8.
- Thymi in homine ac per seriem animalium descriptio. Scripsit F. C. Haugsted. Havnæ 1831—32, 8. Fascicc. II.

C. M. Hansen, conspectus remediorum et operationum, hæmorrhagiis externis coercendis inservientium. Havniæ 1831, Fascic. I.

Mourier, de inflammatione corneæ transparentis scrofulosa. Havniæ 1832, 8, Fascic. I.

Hauch, om de tre Organsystemer, Kbhvn. 1831, 4.

Jürgensen de certo quodam serierum summabilium genere. Havniæ 1832, 4.

Blandinger fra Sorøe, 2 Hefter. Slagelse 1831—32, 8.

Maanedsskrift for Litteratur, Aargangen for 1831.

Om Skolens Fester og Höitideligheder.

Skolen har i den sidst forløbne Tid tvende Gange havt Leilighed til at glæde sig ved höie Gjæsters Nærværelse. Den 3die August 1831 behagede det Hans kongelige Höihed Prinds Christian Frederik under Sit Ophold her i Byen at tage Skolen i naadigst Oiesyn og lade examinere for Sig i Latin, Religion, Mathematik, Geographi og Dansk, samt at besee Bibliotheket og prøve Disciplenes Fremgang i Gymnastik. Höistsamme behagede oftere at tilkjendegive sin naadigste Tilfredshed med Disciplenes Kundskaber. Den 16de Juni 1832 behagede det Hans Majestæt vor allernaadigste Konge blandt Byens offentlige Stiftelser allernaadigst at inspicere Randers lærde Skole. Aller-

höistsamme blev modtaget med en Velkomsttale af Skolens Rector, og en af Disciplene til passende Accompanement afsungen Sang. Efterat have ladet Disciple-nes Fremgang prøve i Historie, Mathematik, Geographi, Religion og Gymnastik, samt beseet Bibliotheket og Archivet, forlod Allerhöistsamme efter omtrent 1 Times Ophold Skolen under Yttringer af særdeles Tilfredshed.

Sluttelig tillade man mig at tilføie en Bemærkning for Forældre og Værger, hvilken jeg ikke paa anden Maade bedre veed at bringe til disses Kundskab. Skoleforordningen kræver af et Barn, der skal optages i nederste Classe i en lærd Skole, Intet mere, end at det kan læse latinsk og dansk Skrift med Færdighed, og i Regning er bekjendt med de 4 Species; med andre Ord, ethvert opvakt Barn kan i sit 9de eller 10de Aar gaae umiddelbart over fra en god Almueskole til en lærd Skole. Det er saa langt fra, at Undertegnede fordrer flere Kundskaber af de optagende Disciple, at jeg i Almindelighed ikke engang ønsker synderligt mere, forudsat at Barnet ikke er over 10 Aar gammelt. Uagtet man helst ønsker at modtage Disciplene omtrent i denne Alder, i hvilken de med störst Lethed og Böielighed kunne sætte sig ind i Skolens Skik og Orden, erkjender man dog Muligheden af at Forældre i flere Tilfælde kunne have overveiende Grunde til at

foretrække den private Underviisning indtil en modnere Alder. Saaledes ere allerede i min korte Embedstid ved Skolen flere Disciple blevne anmeldte til de höiere Classer. Herved har jeg bemærket, at medens nogle af disse vare særdeles vel forberedede i alle Fag, vare andre i enkelte Fag, især i Mathematiken og de levende Sprog, enten slet ikke forberedede, eller forberedede efter andre Principer, end de her følges; hvilket nödvendigviis maa bevirke, at der anvises dem en lavere Plads i Skolen, end de efter deres övrige Kundskaber kunde haabe at erholde, og at deres Fremgang en Tidlang betydeligt standses. For at forebygge dette er det min indstændigste Begjering, at de Forældre, som i Fremtiden maatte ønske deres Börn optagne i en höiere Classe i den Skole, som jeg forestaaer, vilde saa hetids, som muligt, skriftligt eller mundtligt conferere med mig, for at den Forberedelse, de give deres Börn, saaledes kunde bringes i saa nöiagtig Overeensstemmelse, som muligt, med Skolens Underviisning.

Den offentlige Examen

i

Randers lærde Skole

for Aaret 1832.

foretages i følgende Orden.

Onsdagen den 5te Septbr.

- Kl. 8 — 12. IV Cl. Latin.
- 8 — 12. III Cl. Latinsk Stil og Version.
- 8 — 11. I og II Cl. Historisk Udarbeidelse.
- 3 — 5. II Cl. Latin.

Torsdagen den 6te Septbr.

- 8 — 12. IV Cl. Græsk.
- 8 — 11. I Cl. Religionsudarbeidelse.
- 3 — 6. III Cl. Historie og Geographi.
- 3 — 6. II Cl. Latinsk Stil.

Fredagen den 7de Septbr.

- 8 — 10. II Cl. Græsk.
- 10 — 12. II Cl. Dansk.
- 8 — 12. IV Cl. Latinsk Stil og Version.
- 3 — 6. II Cl. Historie og Geographi.
- 3 — 6. IV og II Cl. Fransk og Tydsk Udarbeidelse.

Löverdagen den 8de Septbr.

- 8 — 12. III Cl. Græsk.
- 3 — 6. IV Cl. Religion.

Mandagen den 10de Septbr.

- Kl. 9 — 12. I Cl. Latin.
- 9 — 12. IV og III Cl. Religionsudarbeidelse.
- 3 — 6. II Cl. Historie og Geographi.
- 3 — 6. IV og III Cl. Mathematisk Udarbeidelse.

Tirsdagen den 11te Septbr.

- 9 — 12. III Cl. Religion.
- 9 — 12. IV Cl. Historisk Udarbeidelse.
- 3 — 6. II Cl. Matematik.
- 3 — 6. III Cl. Historisk Udarbeidelse.

Onsdagen den 12te Septbr.

- 8 — 12. IV Cl. Historie og Geographi.
- 8 — 10. I Cl. Calligraphi.
- 3 — 6. III Cl. Latin.
- 3 — 6. II Cl. Religionsudarbeidelse.

Torsdagen den 13de Septbr.

- 8 — 12. IV Cl. Matematik.
- 8 — 10. II Cl. Matematisk Udarbeidelse.
- 10 — 12. II Cl. Calligraphi.
- 3 — 6. III Cl. Hebraisk og Dansk.

Fredagen den 14de Septbr.

- 8 — 12. IV Cl. Hebraisk og Dansk.
- 8 — 10. III Cl. Calligraphi.
- 3 — 6. I Cl. Religion.

Løvdagen den 15de Septbr.

- 8 — 12. IV Cl. Fransk og Tydsk.

Kl. 3 — 5. II Cl. Religion.

— 5 — 6. I Cl. Dansk.

Mandagen den 17de Septbr.

— 8 — 12. III Cl. Mathematik.

— 5 — 6. II Cl. Fransk og Tydsk.

Tirsdagen den 18de Septbr.

— 8 — 12. III Cl. Fransk og Tydsk.

— 3 — 5. Forberedelsesklassen.

— 5 — 6. Samtlige Classer Gymnastik.

De 4 næste Dage bestemmes til Prøve for de ny-
anmeldte Disciple. Mandagen den 24 og Tirsdagen
den 25de Septbr. holdes Censuren. Löverdagen den
29de Septbr. Kl. 10 Formiddag foretages Translocatio-
nen, og Mandagen den 1ste Octbr. til sædvanlig Tid
tager Underviisningen paa ny sin Begyndelse.

Disciplenes Fædre og Værger, samt Videnskaber-
nes og Skolens Velyndere i Almindelighed indbydes
herved ærbødigst til at overvære de mundtlige Prøver
saa ofte deres Leilighed maatte tillade det, og hædre
og opmuntre Skolen med deres Nærværelse.

Randers, den 15de August 1832.

H. M. Flemmer.

Corrigenda in Particula II^{da}.

- P. 11. L. 16. γῖφ I. γῖφ.
P. 12. L. 3. προσδοκῆους I. προσδοκήσας,
— L. 17. μεγάλου I. μεγάλου.
— L. 35. αἰδέστικός I. αἰδεστικός.
P. 14. L. 5. analogiæ I. analogice.
— L. 4 franeden. λάδεται I. λάθεται.
P. 15. L. 1. λάμπροτητα I. λαμπρότητα,
— L. 15. τροχίω I. τροχίω.
— L. 24. εἰτίας I. αἰτίας.
— L. 31. ἡμῖν I. ἡμῖν.
P. 16. L. 1. ἀποσοβήτικος I. ὑποσοβητικός.
— L. 24. κοινίσις I. κοινίσις.
P. 18. L. 11. ἀχώματος I. ἀχώματος.
P. 19. L. 13. Παν I. Πάν.
P. 20. L. 9. βάδομαι I. βάδομαι.
— L. 29. τραγικός I. τραγικός.
— L. 36. Phrynicus. Bekk. I. Phrynichus Bekk.
P. 21. L. 27. Suidas, Æmil. I. Suidas Æmil.
P. 22. L. 1. δικτάβω I. δικτάμω.
— L. 24. Συρακουσίους I. Συρακουσίους.
— L. 28. βακαλες I. βόκαλες.
P. 23. L. 5. Αἰολεῖς I. Αἰολεῖς.
— L. 25. Photii I. Photius.
P. 24. L. 13. βαρβάρων I. βαρβάρων.
— L. 21. βαρύβας I. βαρῖβας.
P. 25. L. 18. μεγάλος I. μεγάλος.
P. 26. L. 16. βασικείω I. βασιλείω.
P. 27. L. 6. sarcinolia I. sarcinalia.
— L. 9. indici I. indice.
— L. 14. βαστήζω I. βαστάζω.
— L. 26. Βοιωταί I. Βοιωτοί.
P. 28. L. 3. βατραχλοκοι I. βατραχίσκοι.
— L. 27. βεβηλόν I. βεβηλόν.
— L. 31. ὅτι, παρ' I. ὅτι παρ'.
— L. 32. Eustatius I. Eustathius.
— L. 34. ἀναθούσι I. ἀναδοῦσι.
P. 29. L. 1. Βεκκεσέλενος I. βεκκεσέληνος.
— L. 15. βελότηκη I. βελοθήκη.
— L. 30. ὄδραπέτης I. ὄδραπέτης.
— L. 34. Menosii I. Meursii.
P. 30. L. 19. πλισσότο I. πλισσοτο.
— L. 21. βηματῆμος I. βηματισμός.
P. 32. L. 3. βιπτάζω I. βιπτάζω.
— L. 4. βαπτύζω I. βαπτίζω.
— L. 19. βιώνες· οὐτά I. βιώνης· ὁ τῶ.
— L. 21. τρέωνται I. τρέπεται.
P. 33. L. 10. πατά I. κατά.
— L. 28. ποιούσιν I. ποιούσιν; et ᾠνούμενοι I. ᾠνούμενοι.
P. 34. L. 15. ὀργίζομαι, I. ὀργίζομαι.

- P. 34. L. 19. βλιζαι I. βλιζαι.
 — L. 35. αποδίδωσι I. αποδίδωσι.
- P. 35. L. 3. υπερινος I. υπερινος.
 — L. 10. τής I. τής.
 — L. 29. ό I. ό.
- P. 37. L. 14. Ægido I. Ægidio.
 — L. 30. ρήμα I. ρήμα.
 — L. 32. βοοτρόφος I. βοοτρόφος.
- P. 38. L. 20. Tzsucka I. Tzschucke.
- P. 39. L. 5. αλλάζονος I. αλλάζονος.
 — L. 10. Schneider Zonar. I. Schneider. Zonar.
 — L. 16. εσθίουσα αντί. I. εσθίουσα αντί.
 — L. 24. βουβών I. βουβών.
 — L. 29. Jabinii I. Jahnii.
- P. 40. L. 26. Phrynicus I. Phrynichus.
 — L. 32. τύπον I. τύπον et εικονα I. εικονα.
- P. 41. L. 5. Hipponactii I. Hipponactis.
 — L. 8. Zonarum I. Zonarum.
 — L. 36. του et του I. του
- P. 42. L. 9. τουσνθιον I. τουσνθιαν.
- P. 43. L. 18. ρακία I. ρακία.
- P. 44. L. 11. βρενθον I. βρένθον.
- P. 45. L. 7. ρίζα I. ρίζα.
 — L. 31. βρόκος I. βρόχος.
- P. 47. L. 10. υπέρ τρεΐς I. υπέρ τρεΐς.
- P. 48. L. 2. μέν I. μεν.
 — L. 3. ευδοκμουντων I. ευδοκμουντων.
 — L. 11. βουντήοι I. βουντήοι.
 — L. 18. άλλ I. άλλ.
 — L. 26. Βωτέπ i. q. βοπτέπ. I. βοτέπ i. q. βομιέπ.
 — L. 27. βοτέιν I. βοτέιν et ούπο I. ούπο.
- P. 49. L. 17. γεωργά I. γεωργοί.
 — L. 20. γαλακπούμαι I. γαλακτόμαι, et περιγναγέω I. περιγλαγέω.
- P. 50. L. 25. γαρνίκτωρ I. γαρνίκτωρ.
 — L. 30. γαργαρεών I. γαργαρεών.
- P. 51. L. 12. μηχανάς I. μηχανάς.
 — L. 23. σκώλεξ I. σκώληξ.
 — L. 31. γεωνόστερον I. γεωνότερον.
- P. 53. L. 14 et 15. γέρθιος et γερθία I. γέρθιος et γερθία.
 — L. 27. Demosth. I. Demosth.
- P. 54. L. 16. όπώρας I. όπώρας.
- P. 55. L. 30. αρχάιοι I. αρχάιοι
- P. 56. L. 12. γλυκνδερχής I. γλυκνδερχής.
 — L. 13. Tzatz. I. Tzetz.
 — L. 16. λέγειν I. λέγειν.
 — L. 19. Ρόδιοι I. Ρόδιοι.
- P. 58. L. 24. πόλειοι I. πόλειοι.
- P. 60. L. 20. τρομαίνεν I. τρομαίνεν.
 — L. 26. Post forma insere Γυπαίαις.